

1-24
13/11/80

ΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

Ἀδεία καὶ Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
καὶ τῆ εὐγενεῖ προτασίᾳ τοῦ Κυρίου

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ Α ΚΑΡΑΒΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Ο « ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ »

Ἵπὸ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις α ΘΕΑΤΟΥ π.

1880

ΤΩ

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ

ΚΥΡΙΩ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ Α. ΚΑΡΑΒΑ

ΑΝΔΡΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΟΤΗΡΗΡΩ ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ

ἐλάχιστον τεκμήριον ὑψίστης εὐγνωμοσύνης

ΤΟΝ

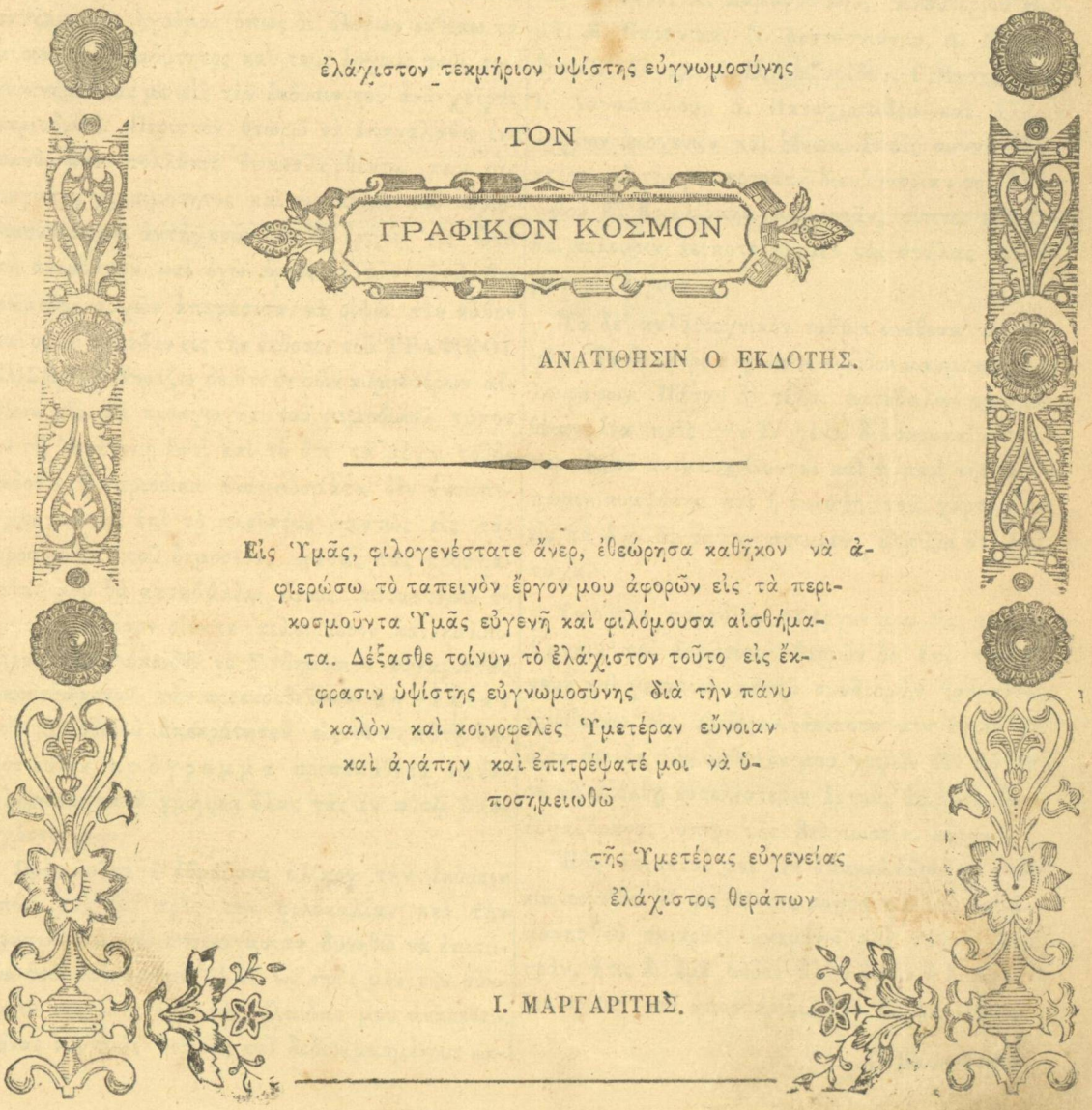
ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

Εἰς Ὑμᾶς, φιλογενέστατε ἄνερ, ἐθεώρησα καθήκον νὰ ἀφιερῶσω τὸ ταπεινὸν ἔργον μου ἀφορῶν εἰς τὰ περικοσμοῦντα Ὑμᾶς εὐγενῆ καὶ φιλόμουσα αἰσθητά. Δέξασθε τοίνυν τὸ ἐλάχιστον τοῦτο εἰς ἔκφρασιν ὑψίστης εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν πάνυ καλὸν καὶ κοινοφελὲς Ὑμετέραν εὐνοιαν καὶ ἀγάπην καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὑποσημειωθῶ

τῆς Ὑμετέρας εὐγενείας
ἐλάχιστος θεράπων

Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀρχόμενος τέλος τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρό τινος ἀγγεληθέντος περιοδικοῦ ὁ ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, καθήκόν μου ἡγοῦμαι ὅπως δι' ὀλίγων ἐκθέσω τὰ αἰτία τῆς βραδύτητος καὶ τοὺς λόγους τοὺς παραινέσαντάς με εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνά χεῖρας περιοδικοῦ. Περιττὸν θεωρῶ νὰ ἐπαναλάβω ἐν ταῦθα ὅσα πολλάκις ἐπαναληφθέντα περὶ τῆς μεγάλης χρησιμότητος καὶ ὠφελείας τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἀντήχησαν ὡς ἐν ἐρήμῳ εἰς ὅτα μὴ ἀκούοντων καὶ ἐγὼ ὁμῶς ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρμώμενος ἀρχῶν ἀπεφάσισα νὰ ρίψω τὴν κῦβον καὶ οὕτω προσέβην εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ΓΡΑΦΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Νομίζω δὲ ὅτι ἐν τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς μὴ προαγωγῆς τοῦ περιοδικοῦ τύπου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐστὶ καὶ τὸ ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα περιοδικὰ ἀναγνώσματα δὲν ἀνταπεκρίθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πιστῶς εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ δημοσίου, πάσας τὰς προσπάθειάς μου θὰ καταβάλλω ὅπως καταστήσω τὸ ἔργον μου ὅσον οἷόν τε τελειότερον καὶ καλλίτερον. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Σ. δημόσιον εὐχαρίστως ἀποδεξάμενον τὴν προεκδοθεῖσαν ἀγγελίαν τοῦ περιοδικοῦ ἐπεκρότησεν εἰς τὸ ἐν αὐτῇ δημοσιευθὲν πρόγραμμα προσεπάθησα νὰ ἐκπληρώσω κατὰ γράμμα ὅλας τὰς ἐν αὐτῷ ὑποσχέσεις μου.

Πρὸς τοῦτο δ' ἐβράδυνα ὀλίγον τὴν ἐκδοσιν ὅπως καὶ ὡς πρὸς τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν γραφικὴν αὐτοῦ ἐπεξεργασίαν δυνηθῶ νὰ ἐπιτύχω τοῦ ποιομένου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν σύνταξιν τῆς ὕλης ἔχω τὰς ἐλπίδας μου ἀνατεθειμένας εἰς τοὺς δεξιούς καὶ δεδοκιμασμένους κα-

λάμους τῶν κκ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, Α. Πασπάτη, Ὁ. Ἰαλέμου, Χ. Σαμαρτσίδου, Ἐλευθερίου Θωμά, Μ. Παρανίκα, Ν. Δεστουνιάνου, Δ. Λαζαρίδου, Κ. Αὐγερινῶ, Κ. Λαζαρίδου, Γ. Μοστράτου, Γ. Λαγοπούλου, Δ. Παναγιωτίδου καὶ ἄλλων λογίων ὁμογενῶν καὶ ξένων, ἐν οἷς συγκαταλεχτέον καὶ τὴν μουσοτραφῆ διευθύντριαν τοῦ Ζαπείου Κ. Καλλιόπην Κεχαγιᾶν, οὔτινες ἐλπίζω ὅτι θέλουσιν ἀείποτε κοτμεῖ τὰς στήλας τοῦ ἡμετέρου ἔργου.

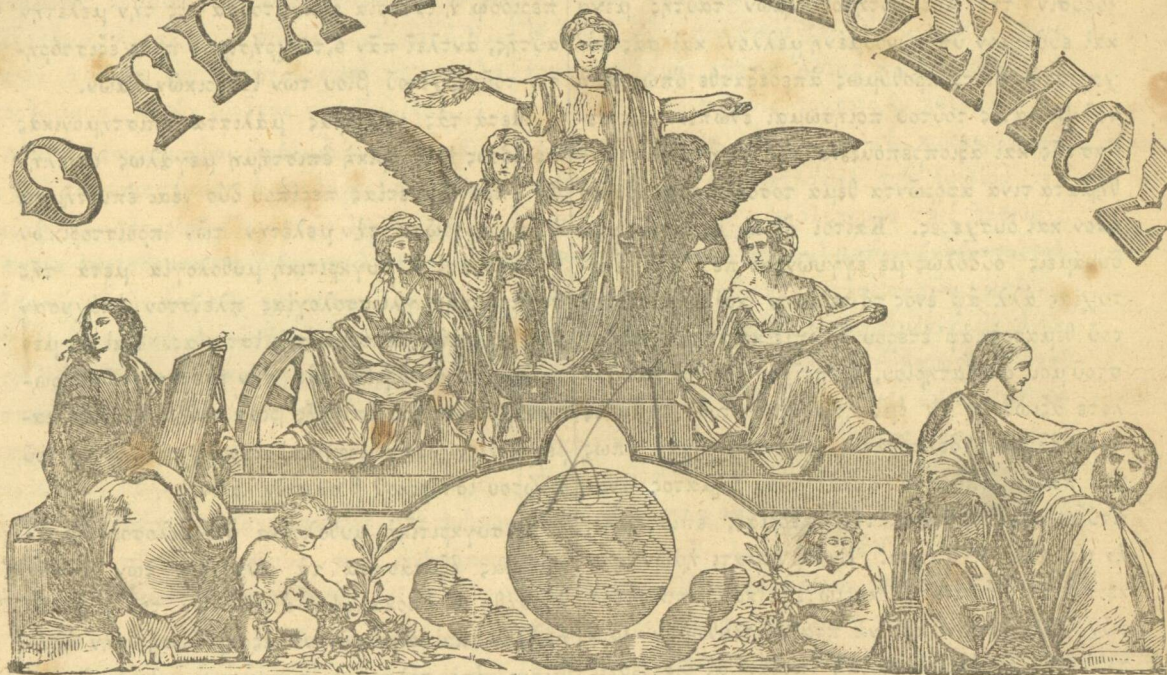
Τὸ δὲ καλλιτεχνικὸν τμήμα ἀνέθεσα εἰς τὴν γλυφίδα διαφόρων γνωστῶν δεδοκιμασμένων ξυλογράφων. Πᾶσαν δὲ τέλος κατέβαλα προσπάθειαν ἵνα πρὸς τὴν ἐν γένει διασκευασίαν τοῦ περιοδικοῦ ἀνταποκρίνονται καὶ ἡ περὶ τὴν ἐκτύπωσιν κομψότης καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ χάρτου καὶ εἰς τὰ δύο δὲ ταῦτα στοιχεῖα ἐλπίζω ὅτι ἐπέτυχα.

Τοιοῦτον παραδίδω τὸ ἔργον μου εἰς τὴν ἐκτέμησιν τοῦ δημοσίου. Ἐπαρῶν δὲ ἐπὶ τὴν εὐγενῆ καὶ γενναίαν αὐτοῦ συνδρομὴν ἠαυραλέως προβαίνω εἰς τὸ ἔργον, ἀείποτε μὲν ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τῶν ἀσθενῶν μου χειρῶν δὲν ἴδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐντελέστερον ἔργον, ἀείποτε ὁμῶς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ.

Ἦδη λείπεται μοι νὰ ἐπαναλάβω τὸ Λουκιάνειον ὅτι οἱ φειθέντες κόπου πολλοῦ καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς, ἀναμένω καὶ τύχην λαμπράν, ἥτις δι' ἐμὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἡ εὐμενὴς ἐκτίμησις καὶ ὑποστήριξις τοῦ Σ. Δημοσίου.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

Ο ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Α.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ Α.

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1880.

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΙΣΤΟΡΙΑ (*)

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Ὁ θεσμός τῶν δημοσίων μαθημάτων ἀπεδείχθη πάντοτε ὡς πρόξενος μεγίστων ὠφελειῶν παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ οἵτινες διὰ τῶν ἀτομικῶν ἡμῶν ἐνεργειῶν ζητοῦμεν νὰ κατορθώσωμεν τὰ πάντα οἱ Σύλλογοι καὶ αἱ Ἀδελφότητες διὰ τῶν δημοσίων μαθημάτων ἐξετέλεσαν σπουδαῖον μέρος

(*) Ἀνεγνώσθη τῇ 16 Δεκεμβρίου 1870 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς ἐν μεγάλῳ Ρεθύματι ἀδελφότητος προόδου ἢ εἰσαγωγῆ εἰς τὴν Καθολικὴν ἱστορίαν.

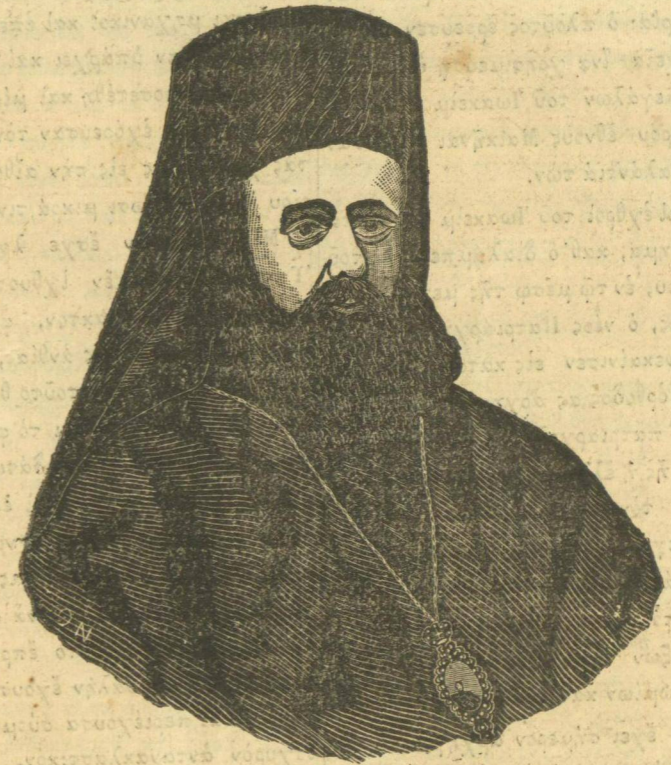
τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν συντελέσασαι εἰς τὴν διάδοσιν ὠφελίμων γνώσεων καὶ τὴν παρὰ τῷ λαῷ ἀνάπτυξιν τοῦ πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτος. Δυστυχῶς ὅμως ἀφ' ὅτου νέα πραγμάτων καταστάσεις μετέβαλε τὸ καθεστῶς τῆς Ἀνατολῆς, ἀφ' ὅτου μελανὰ νέφη ἐσκότισαν τὸν οἰκονομικὸν ἡμῶν ὄριζοντα, τὰ κέντρα ταῦτα τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων ἠκολούθησαν τὴν γενικὴν μεταβολὴν καὶ ἄλλα μὲν ἐκλείσθησαν, ἄλλα δ' ἀντ' αὐτῶν ἡμερόβια ἀνέστησαν.

Διὰ τοῦτο σήμερον, λίαν ἀξιέπαινον διακρᾶτουςιν ἔργον οἱ διὰ παντὸς μέσου συντελοῦντες εἰς τὴν ἴδρυσιν σωματείων τιαύτας βάσεις καὶ τιαύτην πορείαν ἔχοντα, οἷας οἱ ἀπ' ἀρχῆς συστάντες σύλλογοι καὶ ἀδελφότητες. Ἀπὸ καρ-

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄.

Καθώς ἐν τῷ μέσῳ γυκτὸς δευτέρου εἰς ἀστὴρ
φαινόμενος αἴφνης φωτίζει τὸ στερέωμα, οὕτω
εἰς μέγας ἀνὴρ, μία μεγάλη ὑπαρξίς ἀναφαινο-
μένη ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωγίας σώζει αὐτὴν ὑπὸ
βεβαίας ἀπειλουμένην καταστροφῆς. Εἰς τὴν χο-
ρεΐαν τῶν ἐνδόξων τούτων ἀνδρῶν, οὗς ἐπιστέλ-

λει ἡ θεία Πρόνοια εἰς τὸν κόσμον καὶ δι' ὧν ἐπι-
τελοῦνται τὰ ἱστορικὰ θαύματα, εἰς τὴν φάλαγγα
τῶν διασῆμων τούτων ὑπάρξεων, αἵτινες βιοῦ-
σιν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὰ πάντα θύουσιν
εἰς τὸν βωμὸν αὐτῆς, οφείλομεν νὰ κατατάξωμεν
ὡς ἀρχηγὸν ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἱμῶν λευκίματι
τὸν δημοφιλέστατον οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Ἰωακείμ τὸν Γ΄.
Τὴν 4 αὐγούστου 1878 ἡ λύπη καὶ ἡ κατῆ-

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄.

φεια ἦσαν ἐξωγραφημένα ἐπὶ τοῦ προσώπου
ὅλης τῆς ὀρθοδοξίας ἀπέθνησκεν ὁ ποιμενάρχης
Ἰωακείμ ὁ Β΄. Τὴν 4 ὀκτωβρίου, ἤτοι μετὰ δύο
ἀκριβῶς μῆνας τὴν λύπην ταύτην ἄφατος ἀντι-
καθίστα χαρὰ ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης,
πρώην Βάρνης, πρώην Μ. Πρωτοσύγκελος, πρώην
διάκονος τῆς ἐν Βιέννῃ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀνέ-
βαιναν ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ὡς Ἰωακείμ
Γ΄, ἐπάξιος διδάχος τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Φω-

τίου, τοῦ Κηρουλαρίου, τοῦ Σχολαρίου καὶ ὅλης
ἐκείνης τῆς φάλαγγος τῶν σεβασμιῶν ἀνδρῶν,
οἵτινες ἠγγλίσαν τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ
δεξιότατα ἐπηδαλιούχησαν τὸ σκάφος τῆς Ἐκ-
κλησίας ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνικῶν καταγίδων.
Καὶ διὰ τὴν τοσαύτην χαρὰν
οὔτε εὐκλεία γένους, οὔτε βαθεῖα παιδεία
διακρίνει τὸν νέον Πατριάρχην καὶ ὅμως περι-
κοσμεῖται ὑφ' ὅλων ἐκείνων τῶν μεγάλων ἀρε-

Ὁ θάνατος τοῦ Δημοσθένους. (Ἰδε σελ. 24.)

πωλείτο 50. Το τοιαύτον ήτο μέγα ευεργέτημα διά τινας εργατικές οικογενείας. Όταν ή σιτοδεία έπαυσεν έσκέφθησαν τὰ μέλη εάν πρέπη νά διαλύσωσιν ή νά διατηρήσωσι τήν εταιρίαν, Αλλά χάρις εις τόν ζήλον τών ιδρυτών ή εταιρία εξηκολούθησεν ύφισταμένη και παρέχουσα εις τὰ μέλη της τόν άρτον 5 εκατ. ολιγώτερον τών άρτοποιείων. Τὰ κεφάλαια ηύξηθησαν και ή εταιρία κατώρθωσε νά αγοράση εν οικοδόμημα διά χρῆσιν της αντί τεσσαράκοντα χιλ. φρ. Σήμερον ύπερ τὰς χιλιάς οικογενείας προμηθεύονται άρτον άριστον και εις μετρίας τιμάς. Αποσπῶμεν τεκμήρια τινα εκ τῆς εκθέσεως του προέδρου τῆς εταιρίας.

« Νομίζω, κύριοι, ότι δέν είναι ανάγκη νά σας εἶπω τι περι τών προόδων τῆς εταιρίας· αἱ πρόοδοι αὐται αὐξανόμεναι ὡςήμεραι εἶναι δημοσία γνωσταί. Ἴδου δὲ κατάλογος τῆς ποσότητος τοῦ ἄρτου τόν ὅποιον ἐπρομήθευσεν ἡ εταιρία.

Τὸ ἔτος 1868	κατεσχεύασεν ἄρτον	619,970	χιλ.
» 1869	»	680,365	
» 1870	»	764,040	
» 1871	»	986,756	
» 1872	»	1,032,352	
» 1873	»	1,055,623	
» 1874	»	1,165,016	
» 1875	»	1,272,170	
» 1876	»	1,330,519	
» 1877	»	1,485,767	
» 1878	»	1,601,181	

Ὁ μέσος ὀρος τών πωλήσεών μας κατά τὸ τρέχον ἔτος εἶναι 1000 φρ. τὴν ἡμέραν.

Αἱ πρόοδοι αὐται εἶναι ἡ ἀρίστη ἔνδειξις τών ὠφελιμάτων τοῦ ἡμετέρου ἰδρύματος, ὠφελιμάτων τὰ ὅποια κατά τὸ ἔτος τοῦτο ὑπερέβησαν κατά πολὺ τὰ προηγούμενα.»

Τὰ ἀνωτέρω τρανώτατα ἀποδεικνύουσι τὴν ὑφίστην ὠφέλειαν τών τοιούτων εταιριών. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο εάν τὰ διάφορα σωματεῖα τὰ ὅποια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐργάζονται ἄνευ οὐδενὸς ἐπαισθητοῦ ἀποτελέσματος αἰσθανθῶσι τὰς πρακτικὰς ταύτας ὠφελείας και μεταβάλωσι τόν σκοπὸν αὐτὸν ἀπὸ ἰδανικοῦ εἰς πραγματικόν και κινωφελεστάτου.

ΟΛΙΓΑ

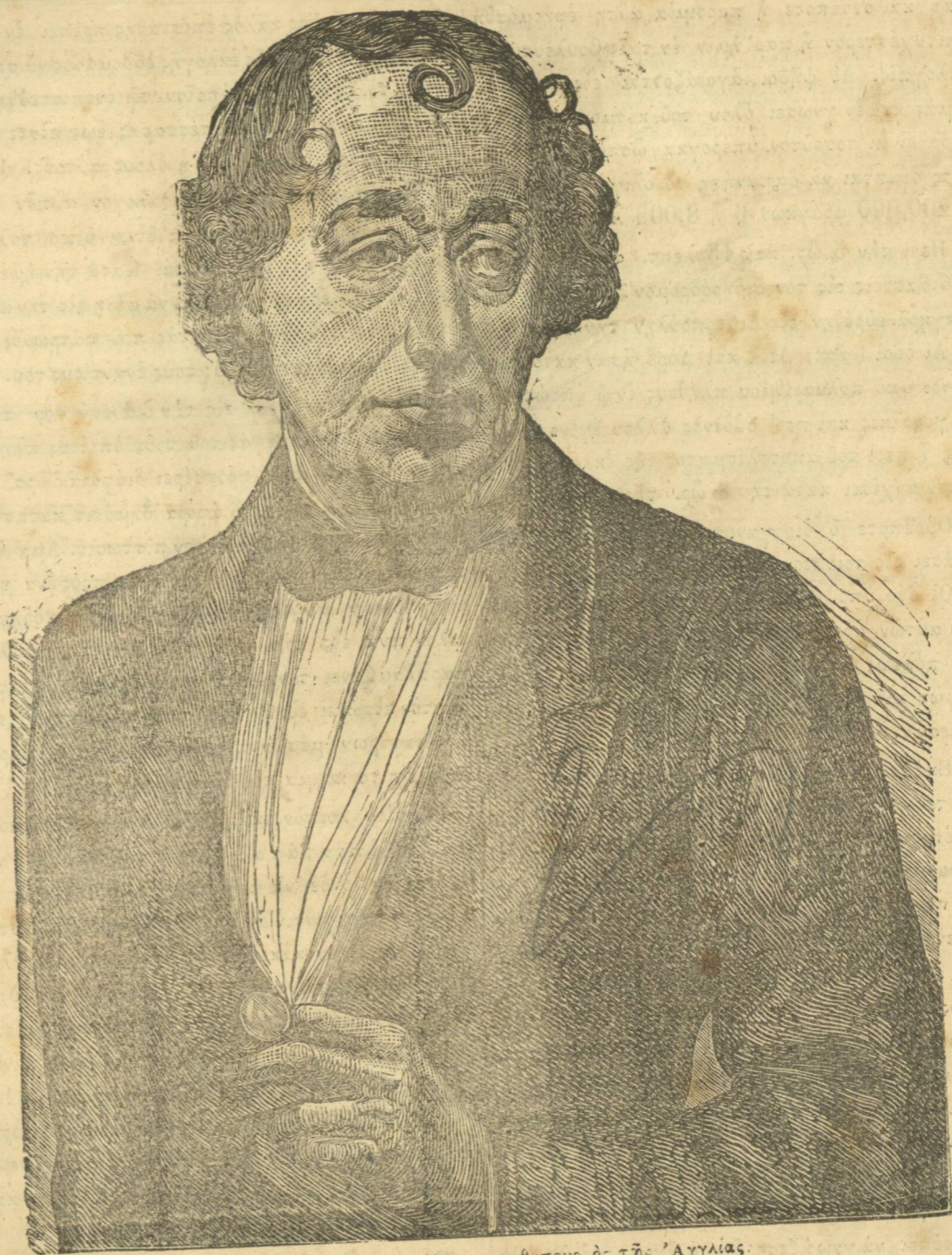
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ

Ἡ μακεδονικὴ Ἰλλυρία συνέκειτο κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐκ δύο Ἡπείρων· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τών ἐπαναστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνέτρεψαν τὰ Κράτη τοῦ Ἀδρίου, ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν διετήρησε τὸν ἔθνικόν των τύπον, τὰ ἦθη και τὴν ἀρχικὴν φυσιογνωμίαν.

Οἱ Ἕλληνας και οἱ Σλάβοι ἐξήσκησαν ἐπὶ τῶν Ἀλβανῶν διαρκῆ ἐπίδρασιν· κατόπιν τοῦς ὑπέταξαν κατὰ τὸ ἥμισυ οἱ Τούρκοι· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ ὄλων τούτων τῶν ἐλαττωμάτων ὁ λαὸς οὐτεὶ δὲν μετεβλήθη ποσῶς. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι δὲν μάχεται ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ξένων παρά μόνον, διὰ νά ἐξασκήσῃ τὰ πολεμικά του ἔνστικτα και νά τοῦς διδάξῃ πῶς νά ὑπερασπίζουσι ἑαυτοῦς. Ἡ καθαριότης τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν Ἀλβανῶν και ἡ ὠραιότης των ἀποδεικνύουσι ὅτι κατὰγονται ἐκ τῆς καυκασίας φυλῆς καθαρᾶς πάσης ἀναμίξεως.

Τινὲς ἐκ τῶν λογίων μὴ δυναθέντες νά προσδιορίσωσι τὴν καταγωγὴν των ὑπέθεσαν ὅτι εἶναι αὐτόχθονες. Ἔτεροι συγγραφεῖς λέγουσι ὅτι κατὰγονται ἐκ τῶν Κολχῶν. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἰάσωνος, εἰς τὴν Κολχίδα μία φυλὴ ἐκ τῆς χώρας ταύτης ὀρμηθεῖσα ἱδρυσεν τὸ Κολχίσιον ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς μακεδονικῆς Ἰλλυρίας και συνανεμίχθη βραδύτερον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας οἷτινες τὴν ὑπεδέχθησαν ἢ ἠναγκάσθησαν νά τοῦς ἀφήσωσι νά ἰδρῶσωσιν ἀποικίαν.

Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς και μόλις ὁ Θουκυδίδης ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτῶν ὀμιλῶν περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Σιτάρχου κατὰ τοῦ Περδίκου. Μνημονεύει τῶν Δεβρῶν ὡς τόπου ἐνθα συνήλθον οἱ λαοὶ οὗτοι διὰ νά ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς πέραν τοῦ Ἀξιοῦ Μακεδονίας. Ὁ Πτολεμαῖος ἀναφέρει περὶ τῶν Ἀλβανῶν κατοικούντων πρὸς βορρᾶν τοῦ ποταμοῦ Σκόμβου, ἐν τῇ Ἀλβανουπόλει. Τὴν φυλὴν τῶν Σχερτόνων (Σκυπιτάρων) θέτει ἐπὶ τῶν ὄριων τῆς Μακεδονίας πλησίον τῆς λίμνης Λαθεάτας τανῶν Μπαλτᾶ.

Ὁ λόρδος ΒΙΚΟΝΣΦΗΛΣ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας.

ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ.

Υπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ ἐν Λονδίῳ ἀναποκτικτῆς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» ἐπιστέλλει τὴν ἐπομίνην λίαν περιεργὸν περιγραφὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ Λιβερπούλης.

Ἐκεῖνος ὅστις εἶπεν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ δὲν εἶναι λαὸς ἀγαπῶν τὰς ἐπιδείξεις, δὲν θὰ παρέστη εἰς καμμίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τούναντίον ἐγώ· ὅστις πολλάκις παρέστη εἰς ταύτας διίσχυρίζομαι ὅτι οἱ συμπολιταὶ μας εἶναι πολὺ ἐπιδεικτικοί. «Ὅστις θέλει τὸ τέλος, θέλει και τὰ μέσα.»

σα» και οὐδέποτε ἡ παροιμία αὕτη ἐφηρμόσθη ἐπιτυχέστερον ἢ παρ' ἡμῶν ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς. Αἱ ψῆφοι ἀγοράζονται εἰς μεγάλας τιμὰς καὶ ἐν γνώσει ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι τοσοῦτον ὑπέρογκα ὥστε εἰς ὑποψήφιους δύναται νὰ δαπανῆται τὸ ὀλιγώτερον 150 ἢ 200,000 φράγκων ἢ 8,000 λίρ. στερλ.

Περὶ τὴν 5 ὥρ. καὶ 15 λεπτ. τῆς πρωίας ἐπιβίβασθεὶς εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐκ τοῦ Ἀγίου Παγκρά εὐρέθη ἐν Λιθερούλῳ τὴν 11 ὥρ.

Αἱ ὁδοὶ Κάστ, Δεὶλ καὶ Λόρδ ἦσαν κατειλημμένοι ὑπὸ πολυαριθμοῦ πλήθους ἐν ᾧ ἐπρώτευσαν αἱ γυναῖκες καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγένετο λόγος ἢ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ἣτις εἶχον ἀρχίσαι κατὰ τὴν 8 ὥρ. τῆς πρωίας.

Οὐδέποτε ὁ διοργανισμὸς μάχης τινος εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν.

Οἱ δύο ὑποψήφιοι εἶχον τοποθετήσει τὸ γενικὸν αὐτῶν ἀρχηγεῖον πλησίον τοῦ Ξενοδοχείου τῆς πόλεως ὅπου ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ διαλογή τῶν ψήφων καὶ ἐκ τοῦ ἐξώστου νὰ ἀγγελθῇ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐκάστη ἐπιτροπὴ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τετρακοσίου σχεδὸν ὑπαλλήλους: 146 διὰ νὰ ἐπιτηρῶσι τὰ 146 τμήματα εἰς τὰ ὅποια ἐψηφοφόρον, 250 νὰ ἐπιβλέπωσι τοὺς ἐκλογεῖς καὶ πεντήκοντα ἀνώτεροι ὑπάλληλοι μὴ πληρωμένοι διὰ νὰ ἐφορῶσι τὰ πάντα. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκάστου τῶν δύο ὑποψηφίων, ὁμοίως πρὸς ἀληθῆ στρατηγὸν τοῦ στρατοῦ ἐκάθητο εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ καθ' ἐκάστην στιγμήν ἐλάμβανε τηλεγραφήματα πληροφοροῦντα αὐτὸν περὶ τοῦ ἐλαχίστου συμβάντος· εἰς ἀπάντησιν ἐγνωστοποιεῖ τὰς διαταγὰς του καὶ ἀπέστειλε τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους του μεθ' αὐτῶν τὰ καυτήν.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁ ἄγγλος ἐκλογεὺς δὲν λαμβάνει ἐκλογικὸν χάρτην· εἶναι γεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν ψηφοφόρων καὶ παρουσιάζεται ἢ δὲν παρουσιάζεται εἰς τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν κατοικίαν του, κατὰ τὴν θέλησιν τὸν ἡμᾶλλον κατὰ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐπιστάτου ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ τὸν φέρῃ νὰ ψηφοφορήσῃ ἢ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ

τῆς κάλπης. Εἰς καλὸς ἐπιστάτης πρέπει ἐν διαστήματι μιᾶς πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἐβδομάδος νὰ σπουδάσῃ τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον τῷ ἐνεπιστεύθησαν καὶ τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ τέσσαρας ἕως πέντε χιλιάδας ἐκλογεῖς· καὶ νὰ ἴδῃ ὅλους αὐτοὺς. Πρέπει νὰ καταρτίσῃ ἀκριβῆ κατάλογον αὐτῶν καὶ νὰ γνωρίζῃ πόσοι ψηφοφόροι εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου των καὶ πόσοι κατὰ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἔργον του εἶναι νὰ φέρῃ εἰς τὴν κάλπην ὅλους τοὺς ὑποστηρικτὰς τοῦ πάτρωνός του καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ὅλους τοὺς ἐναντίους του.

Ὁ ἐπιστάτης ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του πολλοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ὁποίους πληροῦν ἐν γένει καὶ τοὺς προσφέρει διάφορα δωρὰ καὶ τοὺς φιλοξενεῖ εἰς τὰ διάφορα δημόσια καταστήματα ὅπου ἔχει ἀπεριόριστον πίστωσιν. Ἅμα ἴδῃ τινὰ ἐκ τοῦ ἐναντίου κόμματος νεύει πρὸς ἓνα τῶν ἀγγέλων φυλάκων καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ὁδηγεῖ φίλον τινα εἰς τὴν κάλπην ὁ ἄγγελος φύλαξ παραλαμβάνει τὸν ἐπικίνδυνον τοῦτον ψηφοφόρον τὸν εἰτάγει εἰς ἐν δημόσιον κατάστημα καὶ διὰ διαφόρων μέσων προσπαθεῖ νὰ τὸν παρασύρῃ εἰς τὸ κόμμα τοῦ πάτρωνός του.

Πλησίον λοιπὸν ἐκάστου ἐκλογεὺς εὐρίσκονται δύο ἐπιστάται ἐπιφορτισμένοι ὁ μὲν νὰ καταπέσει, ὁ δὲ νὰ παραπέσει αὐτόν, ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἄλλοι βοηθοὶ αὐτῶν. Οὕτω ὠθούμενος ἐνθεν κἀκεῖθεν ὁ δυστυχὴς, ἄγγλος δὲν γνωρίζει ποῖον ν' ἀκούσῃ. «Ψηφοφόρον ὑπὸ τοῦ Γουίθλεϋ! ψηφοφόρον ὑπὲρ τοῦ Ράμσεϋ! ὁ Ράμσεϋ εἶναι προδότης! Ὁ Γουίθλεϋ εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἐργάτου, θὰ αὐξήσῃ τοὺς φόρους! ὁ Ράμσεϋ εἶναι φιλόρωστος! ὁ Γουίθλεϋ εἶναι βρετανικὸς λέων!» Ἐκάστη δὲ τῶν ἐπιφωνήσεων τούτων συνοδεύεται ὑπὸ τῶν εὐγε τῶν μὲν καὶ τῶν συριγγμάτων τῶν δέ.

Ἐν γένει ὅλος ὁ κόσμος μάχεται φανερά, διότι ἕκαστος ὑπάλληλος φέρει τὰ χρώματα τοῦ ὑποψηφίου του ὑπὸ τὴν μορφήν μεγάλων ταινιῶν. Ἐπὶ τοῦ πύλου καὶ τῆς κομβιοδόχου του· ἐρυθρὸν διὰ τὸν συντηρητικὸν Γουίθλεϋ κυανῶν διὰ τὸν λόρδον Ράμσεϋ καὶ πράσινον διὰ τοὺς Ἴρλανδούς.

Ἐπίσης πολυάριθμα καὶ περίπλοκα εἶναι τὰ

ζητήματα, τὰ ὅποια ἔχουσι νὰ ἐξετάσωσιν αἱ διευθύνουσαι ἐπιτροπαί. Ἡ φιλελευθέρα ἐπιτροπὴ ἀπεφάτισε νὰ ψηφοφορήσῃ ἐγκαίρως καὶ ἐν συνόλῳ οὕτως ὥστε περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔχουσα τὴν πλειοψηφίαν νὰ δυνῆται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐπιστάτων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας· καὶ οὕτω ν' ἀπακτίσῃ τὴν ψῆρον τῶν πολυαριθμῶν ἐκλογέων ὅτινες δὲν ἐσχημάτισαν ἀκόμη ἰδέαν περὶ τοῦ ὑπὲρ ἢ κατὰ, καθότι τὸ νικηφόρον κόμμα μεγάλῃ δύναται νὰ ἐξακτήσῃ ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ φιλελεύθεροι ἐνοικίασαν ἀπὸ τοῦ ὄρθρου ὅλας τὰς ἀμάξας καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς τροχοδρομῶντας, οὕτως ὥστε μοι ἦτο ἀδύνατον νὰ εἴρω ὄχημα διὰ τοῦτο ἠναγκάσθην πεζῶς νὰ διανύσω ὁδὸν ἀκτῶ ἢ δέκα μιλίων ἀλλὰ μετὰ πόσου κόπου!

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὅλα τὰ ὄχημα ἄτινα ἔβλεπέ τις εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Λιθερούλ ἦσαν ἐστολισμένα διὰ τῶν ταινιῶν καὶ τῶν προγραμμάτων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ὑπὲρ τῆς ψήφου Ράμσεϋ. Εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν τῶν ἵππων καὶ εἰς τοὺς πέλους τῶν ἀμαξηλατῶν ἐκυμάτιζον πράσινα καὶ κυανὰ ταινίαι καὶ ὅταν αἱ ἀμάξαι αὐταὶ αἰ ὁποῖαι ὡδήγουν τοὺς ἐκλογεῖς εἰς τὴν κάλπην συνήντων τοὺς ἐρυθροταϊνοφόρους συντηρητικῶν βαδίζοντας πεζῇ, τότε ἤρχίζον αἱ ἀτελεύτητοι βωμολογίαι.

Ἐπὶ τῶν λεωφορέων ἐκάθητο ὀρχήστραι ἐνθουσιωδῶς παίζουσαι τὴν νίκην τῶν φιλελευθέρων. Ἐνόσῳ διεδίδοντο οἱ ἧχοι τῶν φιλελευθέρων μυριάδας ψήφων ἔχον ὁ φιλελεύθεροι: 15000 ἐναντίον 12000.

Τὸ τοιοῦτον μετ' ἀνησυχίας παρατηρήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν συντηρητικῶν. Ἀπὸ πρωίας εἶχον τηλεγραφῆσαι εἰς Μαγχεστρίαν νὰ στείλωσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου 200 δράματα ἀλλὰ δὲν εἶχον φθάσει. Αἴφνης ὁ διευθυντὴς συνέλαθε μίαν ἰδέαν. Τρέχει εἰς τὸ γραφεῖον, δίδει τὰς διαταγὰς χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ μετὰ πέντε σχεδὸν λεπτά 300 τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Τί ἐσήμαινε τοῦτο; Ἡ ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε ὅλους τοὺς ἀπαδούς της ὅσοι εἶχον ὄχημα.

Ἦτο μεσημβρία καὶ τὴν 1ην ὥραν καὶ 15 λεπτά πλείονες τῶν 400 ἀμαξῶν ἐστολισμένα λαμπρῶς, με ἐρυθροταϊνοφόρους ἵππους καὶ ἀμαξηλάτας καὶ κεκαλυμμένας ὑπὸ τῶν προγραμμάτων ὑπὲρ τῆς ψήφου τοῦ Γουίθλεϋ, παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τῶν ὀχημάτων τῆς Μαγχεστρίας τὰ ὅποια εἶχον φθάσει ἐπὶ τίλους, διεσπάρησαν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν εὐρέθη πρὸ τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἱρλανδικῆς ψήφου. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν τειχῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς προσόψεις τῶν δημοσίων οἰκιῶν εἶδον προγράμματα ἢ κυανὰ καὶ πράσινα ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένα ἀναλόγως τοῦ χρώματος:

Ἄγγλοι σώσωμεν τὴν πατρίδα!

Ψηφοφορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ Ράμσεϋ καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν.

Εἰς τὴν γωνίαν ἐνὸς μικροῦ καὶ ἀθλοῦ ὁρμίσκου εἶδον πολυαριθμὸν πλήθος καὶ ἤκουσα φωνὰς· τὸ νὰ διασχίσῃ τις τὸ πλήθος καὶ νὰ πληροφορηθῇ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβάντος δὲν ἦτο εὐκόλον πρᾶγμα, ἐν τούτοις ὅμως τὸ κατώρθωσα.

Ἐνώπιον μικρὰς τινος οἰκίας τρεῖς πολῖται ὅτιναι δικαίωμα ψηφοφορίας κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ 1867 ἦσαν περικυκλωμένοι ὑπὸ πλήθους γυναικῶν καὶ παιδιῶν καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, τρεῖς δὲ ἐπιστάται ὧν ὁ εἷς με ἐρυθρὰς ταινίας καὶ οἱ δύο ἄλλοι με πράσιναι καὶ κυανὰς, προσεπάθουν τίς νὰ τοὺς παραλάβῃ εἰς τὴν ἀμάξαν του.

Αἱ φωναὶ ἤξανον.

— Ὁ Ράμσεϋ καὶ οἱ μεγαλείτεροι μισθοὶ ἐφώνησαν οἱ μὲν. Ὁ Γουίθλεϋ καὶ ὁ βρετανικὸς λέων ἐκράυγαζον οἱ ἄλλοι, καὶ οὕτω συρόμενοι ἐνθεν μὲν ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν ταινιῶν, ἐνθεν δὲ ὑπὸ τῶν κυανῶν καὶ πράσινων, ἤγγουον τί ν' ἀποφασίσωσιν οἱ δυστυχεῖς τρεῖς ἐργάται. Τὸ πλήθος ἐξεκαρδίζετο ἀπὸ τὸν γέλωτα.

Αἴφνης κομφοτάτη καὶ ρωμαλέα γυνὴ, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἦτο σύζυγος ἢ νυμφία τοῦ ἐνὸς τῶν τριῶν ἐκλογέων διασχίζει τὸ πλήθος καὶ μεθ' ἑαυτῆν φωνὴν κράζει:

— Τζών, μὴ γίνεσαι ζῶον! ἀνέβα εἰς τὴν ἄμαξαν τῶν συντηρητικῶν, ἀγαπητέ μοι, καὶ γένου καὶ σὺ μιὰ φορὰ εὐγενής!

Ἡ συμβουλή αὕτη μεγάλως ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ἐκλογέων καὶ φρενητιώδη χειροκροτήματα διεδέχθησαν αὐτήν. Τότε καὶ οἱ τρεῖς εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἄμαξαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν γενικῶν ἐπευφημιῶν «Κάμε τὸν εὐγενῆ» ἐφώναζον ὅλοι.

Ἐν τούτοις ὄχι μόνον ἡ γυνὴ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ αἱ μεγάλοι κυρίαὶ δὲν ἀπαξιοῦσι νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Ἡ μεγάλη δούκισσα τοῦ Δεθὸν σιρ ἠγόρασε διὰ τὸν σύζυγόν της τὴν ψῆφον ἑνὸς κρεοπώλου δι' ἑνὸς φιλήματος!

Ἐπὲρ τὰς εἴκοσι φορές ἀπήντησα ἐν Λιβερπούλῃ τὴν Λαίδην Ράμσεϋ ἐντὸς μεγάλου σκεπαστοῦ ὀχήματος, κάμνουνται προπαγάνδαν διὰ τὸν σύζυγόν της καὶ διὰ τῶν μειδιαιμάτων κερδίζουσαν ψήφους!

Πλησιάσας εἰς ἕν τμημα ψηφηφόρων εἶδον δύο ἄτομα παρατηροῦντα ὅλους τοὺς ψηφηφόρους οἵτινες συνεβουλεύοντο τοὺς καταλόγους ὑπὸ τὴν ῥίνα των. Ἄς εἰπώμεν καὶ τινα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας.

Οὔτοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπιτηρῶσι μὴ κανεὶς ξένος ψηφηφορήσῃ ἐνόνοματι ἐκλογέως κωλυομένου. Πράγματι δὲ τὰ τοιαῦτα συμβαίνουν σιγνά.

Ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἦτο ἀποκλειστικῶς κατειλημμένον ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν οἱ ὅποιοι ἐξεδικοῦντο τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρωτίας.

Ἐὰν ὁ Ἀριστοτέλης ἔζη ἀκόμη ἤθελε γράψει λίαν ἐνδιαφέρον κεφάλαιον περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς εὐγενικῆς ἀμάξης ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἐκλογῆς. Ἡρξάμην τῆς περιγραφῆς διὰ παροιμίας καὶ ἤδη τελειώνω αὐτὴν πάλιν διὰ τοιαύτης «Βοήθησον διὰ νὰ σὲ βοηθήσῃ καὶ ὁ Θεός.»

Ἡ ΚΥΑΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

Α.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΟΣ.

Χάριτι τοῦ Ἑψήστου Θεοῦ, εὐδοκίᾳ τοῦ εὐγενετέρου τῶν πλασμάτων(1), καὶ τῇ μεσιτείᾳ τῶν τεσσάρων ἐνδόξων συντρόφων του(2) τὴν τετάρτην, 5 τοῦ μηνὸς Σεφερ τοῦ ἔτους 594(3) διωρίσθη στρατιώτης τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Μογγόλων ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε ἐτῶν.

Ἐγενήθη ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς Ἰσίγ-Κιόλ(4), εἰς τὰ περίε τῆς πόλεως Ἀλμάτυ(5). Μολοντί δὲ ἡ φυλὴ μου ἦτο νομαδική, ὁ πατήρ μου μὲ ἀφιέρωσεν εἰς ἕνα μολλᾶ καὶ τόσον προώδευσα ὥστε εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν ὄχι μόνον ἐγνώριζα νὰ ἱππεύω καὶ τοξεύω, ἀλλὰ καὶ ἔμαθα νὰ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ δι' ἀραβικῶν καὶ διὰ οὐϊουρικῶν χαρακτῆρων(6), συνάμα δὲ ἐδιδάχθη καὶ τὸ Κοράνιον, ὡς καὶ τὴν θρησκείαν ἣν ἐδίδαξεν ὁ ἐκλεκτός ἡμῶν προφήτης Μωάμεθ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Μουχαρέμ τοῦ ἔτους 590 ὅτε ἤμην δεκαπενταετῆς τὴν ἡλικίαν, ἀπωλέσθη ὁ λευκός μου ἵππος ἦτο ἵππος μεγάλης ἀξίας. Ὁ πατήρ μου διέταξε τοὺς δούλους μας νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀναζήτησίν του. Εὕρισκόμεθα ἐν πλήρει χειμῶνι ἐσκέφθη ὅτι μία τοιαύτη περιοδία ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν ὄρεων καὶ πεδιάδων θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστος, διὸ παρεκάλεσα τὸν πατέρα μου νὰ μὲ ἐπιτρέψῃ νὰ συνοδεύσω τοὺς ὑπηρετάς μας. Συγκατετέθη μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ μοὶ παρεχώρησε μάλιστα ὠραῖον καστανόχρουν ἵππον μόλις πενταετῆ. Ἀποχαιρετήσας τὴν μητέρα μου, τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν μου, ὅστις ἦτο δεκαπενταετῆς καὶ τὴν μικρὰν μου ἀδελφὴν Ἀϊσέ, κατέλιπον τὴν χειμερινὴν οἰκίαν μας καὶ ἠκολούθησα τοὺς ὑπηρετάς, οἵτινες διηυθύνθησαν πρὸς τὴν πεδιάδα. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας προῦχωροῦμεν,

(1) Τοῦ Μωάμεθ. 2) Οἱ τέσσαρες προφῆται Ἀβού-Βέκερ, Ὀμερ, Ὀσμὰν καὶ Ἀλῆς. 3) Ἰούλιος τοῦ 1194. 4) Θερμὴ λίμνη. 5) Ἡδὴ τὸ φρούριον Βερνογιέ. 6) Οἱ Οὐίγροι εἶναι τουρκικὸς λαὸς μεταχειριζόμενος ἰδιαιτέραν γραφὴν.

κατὰ τὸν μακρὸν δὲ τοῦτον δρόμον διεσκέδαζον φονεῶν ἐλάφους, καταδιώκων λύκους, καὶ τρέχων μὲ τὸν ἵππον μου ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν ὀρέων, ὅτε εἷς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις ὡς πρόσκοπος προηγεῖτο ἡμῶν, ἔρθεσε μετὰ μεγάλης σπουδῆς. Μόλις ἐπρόφθασε νὰ προφέρῃ τὰς λέξεις «Ἐδοὺ οἱ Τεκρῖνοι» (7) καὶ ἔπεσε χαμαὶ νεκρός.

Οἱ εἰδολολάτραι Τεκρῖνοι ἐξῆλθον εἰς καταδίωξιν μιᾶς ἐκ τῶν φυλῶν μας, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν οὐδὲν περὶ τούτου. Ἀρπάσαντες πολλοὺς ἵππους καὶ ἄλλην λείαν, ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἐκδρομῆς των καὶ κακῆ μορφῆς ἐπέπρωτο νὰ μᾶς συναντήσωσιν. Εἶχον πληγώσει θανάσιμως τὸν ὑπηρετην μας καὶ ἤδη πανταχόθεν ἤρχοντο καθ' ἡμῶν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΟΣ.

« Δξάνι, ἐφώναξεν ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῶν ὑπηρετῶν μας, ἔχεις ὠραῖον ἵππον. Φύγε!

Θὰ ἀντισταθῶμεν ἕως ὅτου σὲ ἐξασφαλίσωμεν. Στρέφον πρὸς τὰ δεξιὰ, τρέξε κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ καὶ θὰ φθάσῃς εἰς τὴν οἰκίαν μας».

7) Φυλὴ σύμμαχος τῶν Μογγόλων καὶ γείτων τῶν Οὐίγρων.

Μὲ ἐβίαζε νὰ φύγω καὶ νὰ ἀφήσω ὅλους τοὺς συντρόφους μου ἐκτεθειμένους εἰς τὸν κίνδυνον. Βλέπων ὅτι ἐδίσταζον, ἔσυρε τὸν ἵππον μου ἐκ τοῦ χαλινοῦ καὶ ἀποῦ ἀπεμακρύνθη ἐκατοστύας τινὰς βημάτων πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἣν μοὶ ἔδειξε, τὸν ἐκτύπησε δυνατὰ διὰ τοῦ μαστιγίου του καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἄλλους φωνάζων

« Ἄλλὰ ἄγε· Ἐκπέρι. Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας.

Συγγχρόνως ἤκουσα τὰς κραυγὰς τῶν Τεκρίνων ὅτινες συνεπλάκησαν μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ κατελείφθη ἐἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀφηνιώτου ἵππου μου.

Οὕτως ἔτρεξα ἐπὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν, κατόπιον ἑσταμάτησα διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον τὸ ζῶόν μου.

Ἦμῃ ἐν τῷ μέσῳ χιονοσκεποῦς κοιλάδος, πρὸς τὰ δεξιὰ μου δὲ ἐξετείνετο δάσος ἐλατῶν. Εἰς τὸν ἀέρα ἐφαίνοντο ὀλίγοι κίρακες. Βαθεῖα σιωπὴ ἔθασίλευε. Αἶφνης ἐξῆλθον ἐκ τοῦ δάσους περὶ τοὺς τριάκοντα Τεκρίνους καὶ διηυθύνθησαν εὐθὺ πρὸς ἐμέ. Ἐσταμάτησαν εἴκοσι βήματα μακρὰν· δύο δ' ἐξ αὐτῶν ἀπεσπάρθησαν ἐκ τῆς συνοδείας καὶ ἔρριπτον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς λόγγας των ἐπὶ τῆς χιόνος.

Ἦμῃ τὸσον τετραγαγμένοι, ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ κινηθῶ ἐκ τῆς θέσεώς μου. Μὲ κατεβίβασαν ἐκ τοῦ ἵππου μου, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν ἐξαγαγὼν ἐν λωρίον ἐκ τοῦ ἐνδύματός του μὲ ἔδωσε τὰς χειράς πρὸς τὰ ὀπίσω· ὁ ἕτερος τῷ εἶπε λέξεις τινὰς εἰς γλῶσσαν τὴν ὁποῖαν δὲν ἐνόησα, ἀκολουθῶς δὲ ἐξήγαγε τὴν μάχαιράν του καὶ ἔκοψε τὴν λωρίδα. Κατόπιον μὲ ἀνεβίβασαν ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἀφῶ ἔλαβον τὸ τόξον καὶ τὴν φερέτραν μου καὶ σύροντες τὸν ἵππου μου ἐκ τοῦ χαλινοῦ μὲ ὠδήγουν πρὸς τὸ δάσος. Ἐφθασα εἰς ἐν ἀνοικτὸν μέρος ὅπου εὐρίσκετο τὸ πλεῖστον τῆς συνοδείας των· μεταξύ τῶν ἵππων, τοὺς ὁποίους εἶχον ἐκεῖ εἶδον καὶ τοὺς ἵππους τῶν δυστυχῶν συντρόφων μου· τοὺς ἠρώτησα τουρκιστὶ τί ἀπέχουσαν οἱ δούλοι μου ἀλλ' ἤρχισαν νὰ γελῶσι καὶ δὲν ἀπήντησαν. Οὕτως ἐβαδίζομεν μέχρι τῆς νυκτός, ὅτε ἑσταμάτησαν μεταξύ δύο ὄρεων. Ἐκεῖ ὑπῆρχαν νὰ ζητήσουν ξύλα, ἦναν πυρὰν, ἔσφαξαν ἀρῖα, τὰ ὁποῖα διετρώπησαν δι' ὄθελων, ἔδωσαν τοὺς ἵππους των, ἔρριψαν κατὰ γῆς τὰς λόγγας των καὶ ἐκάθησαν περὶ τῆς πυρᾶς.

Ὁ διερμηνεὺς των ἠρώτησε τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν πατρίδα μου. Ἀφῶ τὸν ἀπήντησα, ὁ ἀρχηγός των ἔλαβεν ἐν τεμάχιον ἐκ τοῦ ὄθελου μὲ προσεκάλεσε νὰ καθίσω πλησίον του καὶ μὲ ἐνευσε νὰ φάγω. Μόλις χορτάσας ἐκουμήθη κα-

ταβεβλημένοι ἐκ τοῦ καμάτου. Ὅταν ἐξῆλθον αὐτοὶ τὴν πρωΐαν δὲν εἶδον οὐδέν.

Οἱ Τεκρίνοι ἐξηρανίσθησαν μετὰ τῆς λείας των. Ἐκπεληγμένοι διότι ἔμεινα μόνος καὶ ἄνευ ἵππου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρημίας ταύτης, ἐτρεχον κλαίω, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ. Οὕτω περιπλανώμενος εἶδον μακρόθεν καπνὸν ἐπὶ τινος πεδιάδος· ἔτρεξα καὶ παρετήρησα ἐκεῖ τοὺς Τεκρίνους· εἶχον μακρότερον στρατοπεδεύσει διὰ νὰ μοιρασθῶσι τὴν λείαν των.

« Ἐπειδὴ μὲ ἀφήκατε, εἶπον εἰς τὸν διερμηνεὺν, δώσατε τὸν ἵππον μου καὶ δεῖξατέ μοι τὸν δρόμον τῆς οἰκίας μου.»

« Ἐπειδὴ μὲ ἀφήκατε, εἶπον εἰς τὸν διερμηνεὺν, δώσατε τὸν ἵππον μου καὶ δεῖξατέ μοι τὸν δρόμον τῆς οἰκίας μου.»

« Δὲν σε ἀφήκαμεν μοι ἀπεκρίθη. Δὲν ἀφίνομεν τίποτε ἔστω καὶ παιδίον ἢ πρόβατον. Ἐσκέφθην ὅτι θὰ μᾶς ἐπανεύρησ.»

Ἀκολουθῶς μὲ ὠδήγησε κρατῶν τὴν χειρὰ μου πρὸ τινος σωροῦ τεμαχίων ταπήτων καὶ μὲ εἶπε:

« Ἐκλεῖπον σκέπασμα. Τὴν νύκτα θὰ τὸ ἐξαπλώσῃς κατὰ γῆς εἰς διπλοῦν. Τὸ ἐν μέρος θὰ θέσῃς ὑποκάτω καὶ τὸ ἕτερον ἐπάνω σου.»

Ἀφῶ ἐξέλεξα τὸ σκέπασμα, μὲ ὠδήγησε νὰ ἐκλείψω ἐπίππειον καὶ ἵππον μεταξύ τῶν ἰδικῶν του, διότι δὲν ἤθελον νὰ μοι παραχωρήσουν τὸν ἰδικόν μου, οὔτε τὸ βέλος, οὔτε τὴν φερέτραν μου. Μοῦ ἀφήρεσαν ἐπίσης καὶ τὰ ἀργυρὰ κομβία τῆς μιλωτῆς μου.

Μετὰ ἐνὸς μηνὸς ταξείδιον ἐφθάσαμεν εἰς τὴν χώραν των, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Ἰρτί. Εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὰς χειμερινὰς οἰκίας των. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐλευσεώς μας οἱ Τεκρίνοι ἤρχισαν νὰ διασκέπτωνται πῶς ἔμελλον νὰ μὲ μεταχειρισθῶσι. Παριστάμην εἰς τὸ συμβούλιόν των, καὶ ἐνόουν ἀρετὰ καλὰ διότι εἰς ἕνα μῆνα ἔμαθον ὀλίγον τὴν γλῶσσαν των, τὴν ὁποῖαν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μάθῃ τις παρ' ἐνὸς Οὐϊγούρου, διότι οἱ τῶν ἐπιτόπων τοῦ ὀμιλεῖν ὡς καὶ πολλὰ λέξεις ὁμοιάζουν πρὸς τὴν τουρκικὴν μας. Ἐνῶ οὕτω συνεζήτουν, εἰς ἐκ τῶν προεσβυτέρων ἐγενεθῆσ εἶπε:

« Ὁ Κιοκτσὲ Τενγρὶ Σουτὸν (1) ἐζήτησεν νὰ:

(1) Κιοκτσὲ ἐκ τοῦ κισκ οὐρανός σημαίνει οὐρανός.

τὸν στεῖλωμεν νέον τινα γινώσκοντα τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ δυναμένον νὰ τὴν γράφῃ. Πρέπει νὰ στεῖλωμεν τὸν νέον τούτον εἰς τὸν Κιοκτσὲ.»

« Ὅλοι συνεμερίσθησαν τὴν ιδέαν τοῦ γέροντος καὶ τὸ ἐπέρας ἀνεχώρησα μετὰ πέντε ἀνδρῶν, οἵτινες μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸν Κιοκτσὲ. Διήλθουμεν εἰς διάστημα ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μηνός διὰ μέσου ἀγρίων ὄρεων, δασῶν καὶ ἐρημῶν, διότι οἱ ὠδηγοί μου εἶχον προμηθείας δι' ὧν ἐφόρτωναν πολλοὺς ἵππους, καὶ ἀπέφευγον νὰ διέλθωσι διὰ κατοικημένων τόπων ἐν οἷς εὐρίσκοντο ἐχθρικοὶ φυλαί. Τέλος ἐφθάσαμεν περὶ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος εἰς τοὺς πρόποδας ὄρους κεκαλυμμένους ὑπὸ βράχων καὶ μαύρων ἐλατῶν. Ἐκ τοῦ ὄρους τούτου ἐπήγαγε ποταμὸς καλούμενος, ὡς μοι εἶπον Ὀνόνης. Οἱ Τεκρίνοι ἑσταμάτησαν πρὸ τοῦ ὄρους καὶ ἐκυψαν πρὸς τὰ κάτω. Ἐπειτα ἔδωσαν τοὺς ἵππους των καὶ ἤρχισαν νὰ ἀναρρίχωνται εἰς τὰς κλιτύας τοῦ ὄρους ἀποδίδοντες οὕτω σημεῖα βαθυτάτου σεβασμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς χάους βράχων, ὑπῆρχε ἐν σπήλαιον. Ἐννέα φορὰς ἐκυψαν πρὸ τῆς εἰσοδοῦ, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν μοι εἶπε χαμηλοφώνως:

« Ἐνταῦθα εἶναι ἡ κατοικία τοῦ μεγάλου ἀγίου. Τίς εἶδε ποῦ εὐρίσκεται. Ἴσως κατὰ τὴν συνθήειάν του ἀνῆλθε εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ φαιού ἵππου, τὸν ὁποῖον τὸν στέλλει ὁ Τενγρὶ, ὅταν θέλει νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἴσως ἐπίσης τρέχει γυμνὸς ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ τῶν μνοντόνων βράχων.»

Ἐνῶ ὁ Τεκρίνος ἔλεγε τοὺς λόγους τούτους, ἀνθρωπὸς τις ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαιοῦ καὶ παρουσιάσθη αἶφνης ἐνώπιόν μας. Ἦτο νέος καὶ εἶχεν ἐπιβλητικὴν μορφήν. Ἡ μακρὰ του κόμη ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων του, τὸ δὲ βλέμμα του ἦτο ἀγρίον. Ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει τοῦ ἔτους εἶχε τοὺς πόδας, τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονάς του γυμνοὺς καὶ μόλις ἐφόρει μακρὸν τινα ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος μανδύαν. Οἱ Τεκρίνοι ἄμα τὸν εἶ-

νιος. Ὁ Τενγρὶ Σουτοῦ τὸν ὁποῖον οἱ Τούρκοι ἱστορικοὶ, ὀνομάζουσι Τενγρὶ Νινγ Βουτὸν καὶ Βουτ, Τενγρὶ σημαίνει ἀπόρροια ἐκ τοῦ Θεοῦ.» Ὁ Κιοκτσὲ καὶ ὁ πατήρ του ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ μογγολικοῦ ἔθνους.

δον ἤρχισαν νὰ τρέμουν καὶ νὰ τὸν προσκυνοῦν. Ἐγὼ κατελήφθην ὑπὸ μεγάλου τρόμου, κατόπιον ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχον μοι εἰπῆ περὶ τοῦ Κιοκτσὲ· ἀλλὰ πεποιθὼς εἰς τὸν Θεόν, ἀνεκάλεσα νοερῶς τὸ ἅγιόν του ὄνομα καὶ τὸ τοῦ προφήτου αὐτοῦ καὶ χαμηλῆ τῆ φωνῇ ἀπήγγειλε τὸ Τεκπιρ (1) οὕτω λαθὼν θάρρος ἐτόλμησα νὰ προσβλέψω κατὰ πρόσωπον τὸν Κιοκτσὲ. Εἶδον τότε ὅτι ἐμετρίαζε τὸ βλέμμα του, καὶ μὲ παρετήρει μὲ ὕψος συγκινητικὸν καὶ θωπευτικόν.

« Ποῖον εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; εἶπε πρὸς τοὺς Τεκρίνους καὶ διὰ τί μοι τὸ ἐφέρατε ἐδῶ; — Μεγάλε Ἅγιε, ἀπεκρίθησαν οἱ Τεκρίνοι, ἐζήτησας τουρκόπαιδα γινώσκοντα νὰ γράφῃ τοὺς λόγους διὰ χαρακτήρων. Σοὶ τὸν ἐφέραμεν.»

Ὁ Κιοκτσὲ μοι ἐνευσε νὰ πλησιάσω καὶ θέσας τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μὲ ἐζήτησε μειδῶν.

« Πῶς ὀνομάζεσαι, μοι εἶπε καὶ ποῖος εἶναι οἱ ἐπτὰ πρόγονοί σου;

— Ὀνομάζομαι Δζανί, ὁ δὲ πατήρ μου Ἰχτουλμίς. Τὸ ἔθνος μου εἶναι τὸ τῶν Οὐϊγούρου, ἡ δὲ φυλὴ μου ἡ Βαϊάν Ἀούλ.

— Καὶ ποῖα εἶναι ἡ θρησκεία σου; μὲ ἠρώτησε.

— Δεδοξασμένον εἶη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἶπον, εἶμαι μουσουλμάνος.

— Ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ, ἀπήντησε μὲ σοβαρὸν ὕψος ὁ Κιοκτσὲ. Εὐρίσκεται ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Τούρκων Μουσουλμάνων, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καρδίᾳ, εὐρίσκεται ἐν τῇ χλόῃ, ἥτις πρασινίζει, ἐν τῇ χιόνῳ ἥτις πίπτει καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἀπόρροια αὐτοῦ. Δζανί ὁ Θεὸς σε ὠδήγησεν ἐδῶ. Θὰ ἦμαι ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ σου· σὺ δὲ υἱὸς καὶ ὑπηρετῆς μου.»

Σιωπηλῶς προσέκλινα ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Ἀγίου, ὅστις τότε ἐνευσε τοῖς Τεκρίνοις· ν' ἀπέλθωσι. Εἰς ἐξ αὐτῶν μὲ τετραγαγμένον βλέμμα προσβλέψας τῷ εἶπε:

« Ἄλλ' ἡμεῖς; δὲν θὰ εἴπῃς τίποτε καὶ δι

(1) Τὸ Ἄλλ' ἄγε· Ἐκπέρι : ὁ Θεὸς εἶναι μέγας.

ήμας; Ὁμίλησας δι' ἐν ξένον παιδίον, καὶ οὐδὲν δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι εἴμεθα λαός σου;»

Ὁ μέγας Ἅγιος τότε ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς Τεκρίνους ὅτινες ἐγονυπέτησαν. Πέριξ αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλε τοὺς ἐπομένους λόγους:

« Σὺ ὅστις εὗρισκεσαι ὑψηλὰ, εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ὅστις εἶπες εἰς τὴν γλῶσσην νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς, σὺ ὅστις εἶπες εἰς τὸ δένδρον νὰ ἀνθίσῃ, σὺ ὅστις ἐπὶ τῶν ὀστέων ἠΰξησας τὴν σάρκα, σὺ ὅστις εἶπες τὰς τρίχας νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς, δημιουργεῖ τῶν δημιουργημάτων δέμαί σου Πάτερ μου. Δὲς τὴν ἐδλογίαν σου, Πάτερ μου. Δώη ὁ Κύριος κτήνη, ἄρτον καὶ ἀρχηγὸν εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν. Κλίνω τὸ γόνυ ἐνώπιόν σου. Δὲς ὁ Κύριος τὴν ἐδλογίαν σου, ὦ δημιουργεῖ τῶν δημιουργημάτων, ὦ οὐρανέ!»

Τότε οἱ Τεκρίνοι κατήλθον τοῦ ὄρους χωρὶς νὰ στρέψωσι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὅταν εὗρήθην μετὰ τὸν Κριατσὸς ὁ φόβος με κατέλαβε καὶ πάλιν. Ἐκάθησα ἐπὶ τινος λίθου, ἐστήριξα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συλλογιζόμενος τὸν πατέρα μου καὶ τὴν γλυκαῖαν μητέρα μου, τὸν εὐρωτῆ καὶ τολμηρὸν ἀδελφόν μου καὶ τὴν μελενὸφθαλμον ἀδελφήν μου, ὅλον τοῦτον τὸν κόσμον, ὅστις με ἠγάπα καὶ τὸν ὅποιον ἠγάπων ἐπίσης, ἤρχισα νὰ κλαίω. Ἐγκαταλειμμένος ἐν τῇ ἀγρίᾳ ταύτῃ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ φοβεροῦ τούτου μάγου καὶ γόητος τί θὰ ἀπογείνω; Ἐθεώρησα καλὸν ν' ἀπεριωθῶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνω τὸ Τεκπίρ, ὅπως μᾶς διατάσσει ἡ ἅγια μας θρησκεία, ἀλλ' ἐφοβοῦμαι μήπως ὁ μέγας οὗτος μάγος παρουσιασθῇ ὑπὸ θηριώδη τινα μορφήν. καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι αὐτοπροσώπως ὁ Σατανᾶς ἐμελλε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου. Κρύψας τὸ πρόσωπόν μου ὑπὸ τὴν μηλωτὴν μου ὠλόλυξεν καὶ ἤμην ἐν ἄκρᾳ ἀπελπισία. Ἐθεώρουν ἐμαυτὸν ἀπωλόλοτα ἤμην προωρισμένος διὰ θάνατον. Κατήλθον μέχρι τῆς πληγῆς τῆς Ὀνόνης, ἐπλύθην καὶ ἤρχισα νὰ προσεύχωμαι. Κλίνων τὴν κεφαλὴν ἐζήτησαν ἔλεος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτε ὁ ὕπνος ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Εἶδον καθ' ὕπνον ὅτι ὁ διδάσκαλός μου Χόδζας, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν ἁγίων προσώ-

πων, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Ἄλῆς, ὁ Λέων τοῦ Θεοῦ, μοὶ ἐφαίνετο ἱππεύων ἐπὶ φαιῶ ἱππου.

Ὁ Χόδζας μοὶ εἶπε:

« Μὴ ἀνησύχει ὁ Λέων τοῦ Θεοῦ με στέλλει πρὸς σέ διὰ νὰ εἶπω ὅτι θὰ σοὶ παράσχη τὴν ὑποστήριξίν του ὡσάκις εὐρεθῆς ἐν κινδύνῳ, ἐὰν θελήσῃς νὰ ζητήσῃς τὴν ἀρωγὴν του, εὐθὺς θ' ἀποκριθῶ εἰς τὴν παράκλησίν σου, καὶ ἡ νίκη εἶναι ἰδική σου. Ἦψωσον λοιπὸν τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐγέρθητι.»

Ἦγέρθην με καρδίαν πάλλουσαν ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ ὕψωτας τὴν κεφαλὴν μου εἶδον τὸν Κριατσὸς ἰστάμενον ὀρθὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἔχοντα τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ ὤμου μου.

« Εἶδες ὠραῖον ὄνειρον; μοὶ εἶπε: — Ἦως τὸ γνωρίζετε, τῷ ἀπεκριθῆν ἐντρομος. — Τὰ πάντα γινώσκω, μοὶ εἶπε μειδιῶν. Εἶδες καθ' ὕπνον ἁγίους τῆς πατρίδος σου καὶ δὲν φοβεῖσαι πλέον δι' ἐμέ. Δὲν ἔχει οὕτω; (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ὁ ἐπιστημότερος μεταξύ ὄλων τῶν Ἑλλήνων ρητόρων εἶναι ὁ Δημοσθένης γεννηθεὶς περὶ τὸ 385 π. Χ. ἐν αὐθᾷ θὰ ὁμιλήσωμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρός, προσεχῶς ὅμως πλειότερα.

Γνωστὸν πῶς ὁ δεινὸς ρήτωρ ἀπηλλάγη τῆς ἐξουσίας του, ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, καὶ πῶς διενεχθῆν ν' ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα του τοῦ Μακεδονικοῦ ζυγοῦ. Κατηγορηθεὶς ὅμως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του ὅτι ἐδεδελεύετο ὑπὸ τοῦ Ἀρπάλου, ἠναγκάσθη νὰ καταύγῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὴν σιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Δημοσθένης συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἀρχίου ἀλλ' ἦτο πλέον ἀρχαῖα διότι ὁ Δημοσθένης μαθὼν ὅτι ἤρχοντο ἐναντίον του καὶ μὴ θέλων νὰ παραδοθῇ εἰς αὐτοὺς ἔπιε τὸ κώνειον καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 322 π. Χ.

ΜΑΥΝ ΡΑΙΑ ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ.

Α'.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΡΗΜΟΙ.

Αἰθιοπία, γῆ τῆς δουλείας! Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσι ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀφίλοξένου ἐδάφους σου μυριάδες τῶν συμπολιτῶν

μας ὑπέστησαν τύχην ἀθλιωτέραν καὶ αὐτῆς τῆς τῶν μαύρων τέκνων σου: ἔγειναν δούλοι τῶν δούλων σου. Πλησίον τοῦ ποταμοῦ Σενεγάλη, ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὀχθῆς τῆς Ἀφρικῆς εὐοίσκεται παραλία τρομερὰ εἰς τοὺς ναυτίλους ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ὁ ναύτης ὠχρᾶ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τῆς παραλίας ταύτης ἐν ἧ τὸσαῦτα πλοῖα ἐξώκειλαν καὶ τοσοῦτοὶ ἄνδρες ἀπόλωντο.

Δύο μεγάλαι ἔρημοι ἢ μία τῆς ξηρᾶς, καὶ ἡ ἑτέρα θαλασσία, ἢ τῆς Σαχάρας καὶ τοῦ Ἀ-

Τεσσαρες ναυαγοὶ καθήμενοι ἐπὶ τοῦ σκάφους διηυθύνοντο πρὸς τὸ ἄμμωδες τοῦτο ἀκρωτήριον.

Ἀτλαντικοῦ ἐκτείνονται παραλλήλως εἰς μῆκος δέκα μοιρῶν. Ἰδίαι τις μόνον γραμμὴ χωρίζει αὐτάς. Ἡ ἐρημία τῶν ὑδάτων περιπτύσσεται τὴν τῶν ἄμμων ἥτις εἶναι ἐπίσης ὡς ἐκεῖνη ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἐν τῇ ὀνομαστῇ ταύτῃ τῆς

Βαρβαρίας ἀκτῆ πολλὰ ἀπωλέσθησαν ὑπάρξεις. Τὰ συγγὰ ταῦτα ναυάγια εἶναι ἀποτέλεσμα ρεύματος τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν τάφος εἰς ὅσους ἔσχον τὴν ἀτυχίαν νὰ πλεύσωσι εἰς τὰς παραλίας ταύτας.

Ἡ αἰτία τοῦ ρεύματος τούτου εἶναι ἀπλή ἐν τούτοις ἀπαιτεῖ ἐπεξηγήσιν τινα καθότι ἀπέδει ὅχι μόνον εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῆς κεντρόφυγος κλίσεως, ἣτις ἀποδίδεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ. Προέρχεται ἐκ τῆς θερμότητος τῆς Σαχάρας ὑπὸ τὸν τροπικὸν οὐρανὸν, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἐπιδράσεων τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς χλόης αἵτινες ἀπωθοῦσι τὴν θερμότητα, ἐκ τοῦ καυστικοῦ αἰέρος ὅστις πνέει ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Ἐκ τῆς ψυχροτέρας ἀτμοσφαιράς ἦν πέμπει ὁ Ἀτλαντικὸς, καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἀνατολὰς ὁρμῆς τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσιας.

Μεταξὺ τῶν τοσοῦτο γνωστῶν ἀκρωτηρίων τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Λευκοῦ, ἐπεκτείνεται στενὴ γλωσσά ἄμμου πολλὰ μίλλια πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀπεξηραμένη, λευκανθεῖσα ἐκ τοῦ τροπικοῦ ἡλίου καὶ ὅμοια πρὸς γλωσσᾶν ὄφρα, ἐκτεταμένη πρὸς τὴν θάλασσαν.

Β΄.

ΟΙ ΝΑΥΤΑΙ.

Μίαν ἐσπέραν τοῦ Ἰουνίου τέσσαρες ναυαγοὶ διηθύνοντο πρὸς τὴν ἀμμώδη ταύτην ἄκραν. Εὐτυχῶς δι' αὐτούς μόλις ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν θυνῶν αἵτινες ἐκτείνονται εἰς λευκὰ κύματα ἐν τῷ ἔσωτεριῷ τῆς ἡπείρου ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνῃσι τῇ βοήθειᾳ τηλεσκοπίου, τὸν χαρακτῆρα τῆς μαύρης ταύτης ἄκρας ἣτις προσήγγιζε πρὸς τὴν ἀκτὴν.

Ἄλλ' οἱ ναυαγοὶ ὄσφ καὶ ἂν προσήλουν μακρὰν τὰ βλέμματά των δὲν ἔβλεπον παρὰ τὴν λευκὴν ἄμμου καὶ τὸ κυανοῦν ὕδωρ.

Πλοῖον ἐβυθίσθη πλησίον τῆς ἀκτῆς ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας, ἣτις πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχε συμβῆ· πλοῖον καὶ πλήρωμα ἦσαν ἀναμφισβότως θύματα τοῦ ναυαγίου.

Τρία ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων ἔφερον τὸ αὐτὸ ἔνδυμα· οἱ ἐκ κυανοῦ ἐριούχου ἐπενδύται των κεκοσμημένοι διὰ χαλκίων κομβίων, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος πέτασσοί των κεκοσμημένοι διὰ χρυσοῦ συρτήλιου καὶ τὰ ἐπὶ τῶν χειλέων των σήματα στέμμα καὶ ἄγκυρα, ἀνήγγειλον ὅτι ἦ-

σαν ναῦται τοῦ ἀγγλικῶ ναυτικοῦ. Ἐφαίνοντο ὅτι ἦσαν σχεδὸν τῆς αὐτῆς ἡλικίας· ὁ νεώτερος θὰ ἦτο δεκαεπταετής.

Ἀναμφισβότως ἀνῆκων εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἀλλ' αἱ φυσιογνωμίαι των ἐδείκνυσον ὅτι ἦσαν διαφόρου ἐθνικότητος· ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τοῦ πρώτου βλέμματος ἀνεγνώριζέ τις ἐν αὐτοῖς τὸν Ἄγγλον, τὸν Ἰρλανδὸν καὶ Σκώτον καὶ ἐκ περιήρχετο τις ὄλον τὸ Ἠνωμένον βασιλεῖον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρη τρεῖς καθαρωτέρους τύπους.

Ἄνομάζοντο Ἐρρίκος Βλούντ, Τερέντιος Ὀκόντορ καὶ Κολίνος Μάκφερσων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τέταρτον ναυαγὸν, αἱ ἡλικίαί των τριῶν συντρόφων του ὁμοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσωσι τὴν ἑαυτοῦ· ἡ γλωσσά του ἔθετεν εἰς ἀμφισβολίαν καὶ τὸν διασημότερον γλωσσολόγον. Οὔτε διὰ τῶν λόγων του, οὔτε διὰ τοῦ ὕψους του ἠδύνατο νὰ προμαντεύσῃ ποῖον ἐκ τῶν τριῶν βασιλείων ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ γεννήσῃ τὸν ἄνδρα. Ὅπως δὴποτε ἐν τῇ ὑψηροσείᾳ ἀνεδείχθη ἦρος τῆς βρετανικῆς θαλάσσης· ἀλλὰ μὲ πρῶτον βλέμμα δὲν ἠδύνατο τις νὰ προμαντεύσῃ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐφόρει ἐνδυμασίαν ναύτου καὶ ὀνομάζεται Μ π ἰ λ' ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τούτο ἀπῆντα συχνακίς ἐν τοῖς καταλόγοις τοῦ πλοῖου ἔλαβεν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν· ἐντὸς τοῦ πλοῖου τὸν ὀνόμαζον Γερο-Μ π ἰ λ.

Γ΄.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΟΦΕΩΣ.

Πλοῖον πράγματι ἐβυθίσθη, καταδρομικὴ κορβέττα μεταβαίνουσα εἰς Γουίνεαν. Καταληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπικινδύνου ρεύματος περὶ τοῦ ὁποίου ὠμιλήσαμεν προσέκρουσεν εἰς σωρὸν ἄμμου καὶ ἐβυθίσθη σχεδὸν στιγμηδόν. Παρευθὺς αἱ λέμβοι κατεβιάσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ πλήρωμα ἔτρεχεν ἔνθεν κακεῖσε· ἄλλοι ἐκρεμάσθησαν εἰς τὸ σκάφος, ἄλλοι εἰς σανίδας· ἀλλ' ἐφθασαν εἰς τὸ παράλιον· οὐδεὶς ἐκ τῶν ναυαγῶν θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τοῦτο.

Ἐγίνωσκον μόνον ὅτι ἡ κορβέττα εἶχε καταβυθισθῆ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των. Ἐπλεον ὄλην τὴν μακρὰν ταύτην νύκτα

Πολλάκις τὰ κύματα ἀπέσπων αὐτούς ἀπὸ τοῦ προσωρινῶν στηρίγματός των καὶ πολλάκις ἐκαλύπτοντο καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ὅταν ἐφθασεν ἡ πρώτη εὐρέθησαν μόνον ἐν τῷ Ὠκεανῶ.

Ἡ καταιγὶς ἔπαυσε καί, προυμηνύετο ἡμέρα αἰθρία καὶ ἤρεμος· ἀλλ' ἡ παραχρῆ τῆς θαλάσσης ἔπαυσε βραδύτερον· τότε μεταχειριζόμενοι τὰς χεῖρας ὡς κόπας, ἤρχισαν νὰ πλέωσι.

Ἐβλεπον μόνον οὐρανὸν καὶ θάλασσαν· ἐπεθύμουν νὰ προχωρήσωσι πρὸς ἀνατολὰς, διότι μόνον πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἠλπίζον νὰ εὕρωσι γῆν· ὁ ἥλιος ἤρχισεν νὰ χαμηλόνη καὶ τοῖς ἐδείκνυε τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἐμελλον νὰ λάβωσι.

Μετὰ τὸν ἥλιον οἱ ἀστέρες τοῖς ἐχρησίμευον ὡς ὁδηγοί· καὶ καθ' ὄλην τὴν δευτέραν νύκτα τοῦ ναυαγίου των ἐξηκολούθουν νὰ διευθύνωνται πρὸς ἀνατολὰς.

Ἦ ἡμέρα ἀνέτειλε καὶ πάλιν, ἀλλ' ἡ ὄψις τῆς θαλάσσης δὲν εἶχεν ἀκόμη τέρψει τοὺς ὀφθαλμούς των. Ὑποφέροντες ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης, κεκηκότες ἐκ τῶν συνεχῶν ἀγώνων, ὑπεχώρησαν τέλος εἰς τὴν ἀπελπισίαν. Ὁ ἥλιος ὑψούτο εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ αἱ ἀκτίνες διεπέρων τὰ διαυγῆ ὕδατα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔπλεον, ὅτε παρετήρησαν ὑπὸ τὰ ὕδατα τὴν λάμψιν λεπτῆς ἄμμου. Ἦτο τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ὀλίγων μόλις ὀργυίων.

Τόσον χαμηλὰ ὕδατα ἐσίμαινον ὅτι ἡ παραλία ἦτο πλησίον· ἐνθαρρυνθέντες ὑπὸ τὰς ἰδέας ταύτης, ἐδιπλασίασαν τὰς προσπάθειάς των.

Ἄλλὰ πρὸ τῆς μεσμβρίας ἐτι ἀπεφάσιταν νὰ προχωρήσωσι. Εὕρισκοντο πλησίον τοῦ τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου, σχεδὸν ὑπὸ τὴν γραμμὴν ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ὁ ἥλιος ἐν τῷ ζενίθ ἐξίχοντιζέτο ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των. Τὰ σώματά των δὲν ἐκαμνον σκίαν.

Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐμειναν ἐν σιωπῇ καὶ ἀπραξίᾳ, καὶ ἀφέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ρευμάτων. Οὐδὲν ἕτερον ἠδύνατο νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν. Ἐπρεπε νὰ περιμείνωσι.

Ἐὰν ἠδύνατο νὰ ὑψωθῶσιν τρεῖς πόδας ὑπεράνω τῆς θαλάσσης ἤθελον ἰδεῖ τὴν γῆν, ἀλλ' οἱ

ὁμοί των εὕρισκοντο ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ἡ κορυφὴ τῶν λόφων ἦτο ἀόρατος ἐκ τῶν ὑδάτων.

Ὅταν ὁ ἥλιος καὶ πάλιν ἔδυσσε, ἤρχισαν νὰ κωπηλατῶσι διὰ τῶν χειρῶν, ὠθοῦμενοι πάντοτε πρὸς ἀνατολὰς. Αἶφνης, αἱ τελευταῖαι ἀκτίνες τοῦ ἡλίου τοῖς ἐδείξαν λεπτά τινα σημεῖα τὰ ὅποια ἐφαίνοντο ὑψούμενα εἰς τὸν Ὠκεανόν.

Ἦσαν νέφη; Ὅχι; αἱ κορυφαὶ των ἔκοπτον τὸν οὐρανὸν διὰ φωτεινῆς γραμμῆς. Θὰ ἦσαν λοφίσκοι χιόνος ἢ ἄμμου, ἄμμου, διότι δὲν ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν χιόνων.

Ἡ φωνή: Γῆ! διέφυγεν ἐκ τῶν χειλέων ὄλων. Αἱ προσπάθειαι των ἐπανελήθησαν, τὸ σκάφος ἔπλεε ταχύτερον ἐπὶ τοῦ ὕδατος· πεῖνα, δίψα καὶ κάματος ἐλησμονήθησαν.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἐνόμιζον ὅτι εἶχον πολλὰ ἐτι μίλλια νὰ διανύσωσιν ὅπως φθάσωσιν εἰς τὴν παραλίαν, ἀλλ' ὁ γερο-Μπίλ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξέβαλε χαρμόσυνον φωνήν, τὴν ὁποίαν ἐπανελάθον καὶ οἱ συνοδοὶ του· εἶδον τὸ μακρὸν ἄμμῶδες ἀκρωτήριον, ὡς φιλικὴν χεῖρα ἐκτεταμένην ἐπὶ τῶν ὑδάτων· διὰ τὰ τοὺς εὐχρηθῆ τὸ ὡς εὖ παρέστητε.

Παρευθὺς ἐγένετο καὶ ἄλλη ἀνακάλυψις ἐπειδὴ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μένωσιν ἐφιπποὶ ἐπὶ τῶν σανίδων, αἱ κνημαὶ των ἐκρέμαντο ἐκατέρωθεν, ἤδη δὲ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν των εἶδον ὅτι οἱ πόδες των ἤγγιζον ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Καὶ οἱ τέσσαρες κατέλιπον ἀμέσως τὴν ὀγκληρὰν θέσιν, ὤθησαν τὸ σκάφος των. Ἐβυθίσθησαν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐσταμάτησαν μόνον ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς χερσονήσου.

Ἐακίφθησαν ὅτι ὑποφέρουν ὑπὸ πείνης καὶ δίψης ἡ πρώτη των φροντίς ἦτο νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω διὰ νὰ ζητήσωσι τροφήν καὶ ὕδωρ. Ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς ἐπιβλητικωτέραν ἀνάγκην τὸν ὕπνον. Ἐπὶ πενήκοντα ὥρας δὲν εἶχον κλείσει τοὺς ὀφθαλμούς· διότι ἐὰν μίαν στιγμὴν ἔπραττον τοῦτο, θὰ διέτρεχον τὸν κίνδυνον τοῦ θεατοῦ.

Ἐξηπλώθησαν καὶ οἱ τέσσαρες ἐπὶ τῆς ἄμμου· καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμέσως.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΡΕΡΓΑ.

—ο—
Πότε ἐνυμφεύθησαν οἱ μεγάλοι ἄνδρες;

Ο Σαικπῆρος εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, ὁ Φραγκλῖνος 24, ὁ Μοζάρ 25, ὁ Δάντης, ὁ Καίπλερος, ὁ Βοῦρκε, ὁ Οὐάλτερ Σκῳτ 26, ὁ Τυχοβράχης, ὁ Βύρων, ὁ Οὐάσιγκτων, ὁ Βοναπάρτης 27, ὁ Στέρν 28, ὁ Λιναῖος καὶ ὁ Νέλσον 29, ὁ Ὀγάρθ καὶ Πήλ 32, ὁ Δαβὺ 33, ὁ Ἀριστοπέλης 36, ὁ Οὐέλικτων 37, ὁ Βίλβερους 38, ὁ Λούθηρας 42, ὁ Ἀδισσον 44, ὁ Γιούγκ 47, ὁ Σβάίφ 49, ὁ Βυρφὼν 55 καὶ τέλος ὁ γηραιὸς Θόμσον Πήρ 120 ἐτῶν· καὶ μήπως νομίζετε ὅτι ἀπέθανε τὴν ἑπαύριον; Ὁχι, ἔζησεν ἀκόμη τριάκοντα δύο ἔτη.

* *

Τὰ εἰσοδήματα τῶν αὐτοκρατόρων:

Ἴδου κατάλογος τῶν ἡμερησίων ἐσόδων τινῶν αὐτοκρατόρων τῆς Εὐρώπης: ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας 125 χιλιάδας φρ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας 50, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας 41 χιλ. ὁ Σουλτάνος 90 χιλ. ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας 31,500, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας 32 χιλ. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου 8,125.

* *

Πλησίον λιμένος:

Ναύτης βλέπει διαβάτην τινα ἑβραϊκῆς μορφῆς τὸν πλητιάζει καὶ χωρὶς νὰ τῷ εἶπῃ λέξι-ν τῷ δίδει ἐν ράπισμα ἐκ τῶν ἠχηροτάτων.

Ὁ Ἰσραηλίτης καταλαμβάνεται φυσικῶς ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐρωτᾷ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐραπίσθη.

— Τὸ ἔθνος σου, ἀπεκρίθη ὁ ναύτης, ἐσταύρωσε τὸν Κύριον ἡμῶν Ι. Χριστὸν καὶ τὸν ὑπερασπίζομαι.

— Ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὲν πταίω ἐγώ, ἀποκρίνεται ὁ Ἰσραηλίτης, τοῦτο συνέθη πρὸ 1850 ἐτῶν.

— Μὰ φίλε μου! ἐπιρρινωῖ ὁ ναύτης, δὲν πταίω διότι μόλις ἐγὼ τὸ ἔμαθον χθές.

* *

Πρόσθετος ρίς.

Σπουδαία χειρουργικὴ ἐγχείρισις ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Βελθού τῶν Ἦνω-μένων Πολιτειῶν ἐπὶ τινος νέου ὀνόματι Θωμᾶ

Κούλτερ, τοῦ ὁποῖου τὴν ρίνα εἶχε καταφάγει καρκίνος. Λοιπὸν προσεκάλεσε ἕνα χειρουργόν, ὅστις τῷ προσέθηκε νέαν ρίνα. Ὅστις ἀνέγνωσε τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἐδμόνδου Ἀβούτ ἡ ρίς τοῦ συμβολαιογράφου δὲν θὰ παραξε-νευθῆ ἄμα ἀναγνώσῃ τὰς ἄνω γραμμάς. Τὸ περιεργὸν ὅμως ἐνταῦθα εἶναι ὅτι ἡ ρίς τοῦ Κούλ-τερ κατεσκευάσθη δι' ἐνὸς τῶν δακτύλων του. Ἐκρίψαν τὸν μεσαῖον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς του καὶ ἐξέβαλον τὸν ὄνυχα. Ἐπουλω-θείσης τῆς πληγῆς, ἐκοψαν τὰς δύο ἄνω φάλαγγας τοῦ δακτύλου καὶ ἐσχηματίσαν αὐτὸν ἐν εἶδει ρινός, τὴν ὁποίαν ἐφήρμισαν ἐπὶ τινος δέρ-ματος, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ ὄργανον τοῦτο. Ἐνα μῆ-να μετὰ ταῦτα ἡ φύσις ἤρχισε νὰ ἐνεργῆ μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης καὶ ὁ δάκτυλος μετε-βλήθη εἰς κομψοτάτην καὶ ὠραίαν ρίνα. Ὁ ἰκα-νὸς χειρουργός ὅστις ἐξέτελεσε τὴν ἐγχείρισιν ταύτην ἐλπίζει ὅτι τὸ ἔργον του θὰ στεφθῇ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὸ μόνον, ὅπερ φοβεῖται τις εἶναι μήπως ἀναφανῆ ὁ ὄνυξ εἰς τὸ μέρος ἐξ οὗ ἀφῆρέθη καὶ τότε ὁ Κούλτερ θὰ ἔχη καὶ ἕνα ὄνυχα εἰς τὸ ἄκρον τῆς ρινὸς πρὸς αὐτόν. Ἀλλὰ προτι-μότερον τοῦτο παρὰ νὰ ἴηται τις ἄνευ ρινός.

* *

Τοκογλύφος. Πάτερ ἄγιε, κλὸν εἶναι νὰ κηρύξῃς κατὰ τῶν τοκογλύφων.

Ἴεροκῆρυξ. Ἀλλὰ... μὲ εἶπαν...

Τοκογλύφος. Σὲ εἶπαν τὴν ἀλήθειαν, πάτερ.

Ἴεροκῆρυξ. Λοιπὸν θέλεις νὰ παύσης;...

Τοκογλύφος. Ἐγὼ;... Ὁχι.—Θέλω νὰ κάμω τοὺς ἄλλους νὰ σώσουν διότι ὁ ἀνταγω-νισμὸς τῶν μὲ καταστρέφει.

* *

Τί ἐκαμες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστά-σεως; ἠρώτησεν ὁ Ναπολέων τὸν κύριον Δὲ Κομ-μὶγγ συμβαηθῆν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον ὑπηρέτησαι εἰς τὸν στρατόν;

— Ὁχι, Μεγαλειότατε;

— Ἠκολούθησαι λοιπὸν τοὺς Βουρβόνους εἰς τὴν ἐξορίαν;

— Ὄ! διόλου Μεγαλειότατε, ἔμεινα εἰς τὸν τόπον μου καλλιεργῶν μικρὸν τμήμα τὸ ὁποῖον ἔχω.

Τ Ε - Ρ Ε - Ρ Ε .

— Μεγαλειτέρα ἀνοησία, κύριε· ἔπρεπε κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ταραχῆς νὰ ἐκτεθῆς ἢ οὐ-τως ἢ ἄλλως. . . . Τί θέλεις τώρα.

— Μεγαλειότατε. ταπεινὴ θέσις εἰς τὸ τε-λωνεῖον τῆς μικρᾶς πόλεως πληροῦ. . . .

— Καλὰ, Κύριε, θὰ τὴν ἔχῃς καὶ μείνε εἰς αὐτήν. Εἶναι δυνατόν νὰ ἤμην συμβαηθῆς τοιού-του ἀνθρώπου! εἶπεν ὁ Ναπολέων ἀποχωρῶν· διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ τὴν ὑπαρξίν ἄνευ φιλοδοξίας.

ΠΟΙΚΙΑΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ.

Ὅλοι νομίζουσιν ὅτι μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέ-ρων ἐφευρέσεων τοῦ 10^{ου} αἰῶνος εἶναι καὶ ἡ τῶν θωρηκτῶν πλοίων· καὶ ὅμως πρὸ τριῶν αἰώνων εὐρίσκωμεν ἐν χρῆσει αὐτά. Ὁ Βόσης, ὁ ἱστορι-κὸς τοῦ τάγματος τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἀγίου Ἰω-άννου τῆς Ἱερουσαλήμ ποιεῖται λόγον περὶ τινος πολεμικῆς τριήρους, τὴν ὁποίαν εἶχον κατα-σκευάσει οἱ ἱππέται καὶ τὴν ὁποίαν εἶχον τεθω-ρηγμένῃν μὲ μύλυθρον ἐναντίον τῶν σφαιρῶν. Ἡ τριήρης αὕτη κατεσκευάσθη ἐν Νικαίᾳ τῷ 4530 καὶ συνόδευσε τὸν μέγαν στόλον, τὸν ἐ-ξαπέστειλεν ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος Ε'. ἐναντίον τῆς Τύνιδος πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκθρονηθέντος ὑπὸ τοῦ Βαρβαρέσσου Μελλεχασάν.

Μετὰ τινων ἡμερῶν πολιορκίαν ὁ στόλος οὐ-τινος ἠγεῖτο ὁ Ἀνδρέας Δόριος ἐκυρίευσεν ἐξ ἐ-φόδου τὴν Τύνιδα· εἰς τὴν ἄλωσιν δὲ αὐτῆς συ-νετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ θωρηκτὴ τριήρης, ὀνο-μαζομένη Ἁγία Ἄννα. Εἶχε δὲ ἐξ καταστροφί-ματα, τριακισίους ναύτας καὶ φοβερὸν πυροβο-λικόν.

Πρὸς τούτοις εἶχε μικρὰν ἐκκλησίαν χωροῦ-σαν ὄλον τὸ πλήρωμα, αἵηουσιν ὑποδοχῆς, ἀρ-τοποιεῖον καὶ ὀπλοθήκην. Τὸ μᾶλλον περιεργείας ἄξιον εἶναι ὅτι ὁ θώραξ τῆς τριήρους οὐδόλως προσεβλήθη ἐκ τῶν σφαιρῶν, μολοντί τὸ πλοῖον ἀνθίστατο διηνεκῶς κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Ἔτσι ἐπισκέπτονται τοὺς ναοὺς κατὰ τὰς μεγά-λας τελετὰς θὰ ἐχασμῆθη τις πολλὰκις ἀκροώμε-νος τοῦ ψάλτου ἐνθουσιωδῶς ψάλλοντος τὸ τέ-ρε-ρέ. Ἴδου ἡ κατάγωγὴ αὐτοῦ. Τὸ τέ-ρε-ρέ εἶναι λέξις λατινικὴ σημαίνουσα βασιλεῖα· εἰς τὰς μεγάλας τελετὰς καὶ πανηγύρεις οἱ ψάλται τοῦ Παλατίου ἐπευφημοῦντες καὶ πολυχρονοῦν-τες τὸν αὐτοκράτορα ἐψάλλον τοὺς καταλλήλους ὕμνους, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποῖων παρέτεινον οἱ ψάλται τὸ κράτημα τοῦ τέ-ρε-ρέ (Βασιλεῦ).

Μετὰ τοῦ τε-ρε-ρέ μετεχειρίζοντο—καὶ μετα-χειρίζονται ἀκόμη—τὸ νανὲ-νανὰ (λέξις ἑβραϊκὴ σημαίνουσα «Σῶσον δὴ(Θεὸ) Σῶσον»).

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλ-ληνες μουσικούς εἶχον τὰ τῶν Φορμίγγων καὶ Κιθαρῶν τερετίσματα.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν σώζονται ἀκόμη πολλοὶ παράδοχοι νόμοι ἐκ τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς. Οἱ μὲν ἐντέλλονται νὰ μαστιγόνωσι τὸν ἔνοχον μέ-χρις αἵματος, οἱ δὲ νὰ στίζωσι τὸ μέτωπον διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου, ἄλλοι νὰ κόπτωσιν εἴτε τὰ ὦτα καὶ τὴν ρίνα, εἴτε τοὺς πόδας εἴτε τὰς χεῖρας. Εἰς ἐκ τῶν παραλόγων τούτων νό-μων παρέχει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἄνδρα νὰ δέρῃ τὴν γυναῖκά του. Καὶ ναί μὲν οἱ εὐγενέστεροι τῶν Ἀγγλων δὲν προσέχουσιν εἰς τὸν ἀνόητον τοῦτον νόμον, ὅστις ἀτιμάζει ἐπίσης καὶ τὰ δύο γένη· ἀλλ' ὁ λαὸς ὅστις ἐμμένει πάντοτε εἰς τὰ ἀρχαῖά του εἶθιμα ἀναφέρει συγχάκις τὸν νόμον τοῦτον καὶ δὲν λείπει πολλὰκις καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς πρᾶξιν. Εἰρήσθω δ' ἐν παροῦσιν ὅτι τοῦτο δὲν γίνεταί εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν.

Ἄλλος νόμος δεικνύων τὰ πάχυλά ἦθη τῶν βαρβάρων αἰώνων, παρέχει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἄνδρα νὰ πωλῇ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ πρέπει καὶ αὕτη νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο. Ὁ νόμος οὗτος ἐκτελεῖται καὶ σήμερον. Ὁ ἄνθρ φέρει τὴν γυ-ναῖκά του εἰς τὴν ἀγορὰν σύρων αὐτήν διὰ σχοι-νίου εἰς τὸν λαιμὸν (κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ νό-μου) ὡς κτῆνος· ἀκολούθως δὲ τὴν ἐκθέτει εἰς πλειστηριασμὸν καὶ αὕτη παραδίδεται εἰς τὸν

ὅστις προσφέρει περισσότερα, συνήθως εἰς ἐλαχίστην τιμὴν, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶναι μόνον διὰ τὸν τύπον. Διάφορα τοιαῦτα περιστατικά ἀναφέρονται περὶ τῆς ἀξιωματέου ταύτης συνηθείας. Πρὸ ὀλίγων χρόνων συνέθη μία τῶν σκη-

νῶν τούτων, καθ' ἣν ἀνὴρ τις τεσσαράκοντάτης φαινόμενος κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἦλθε περὶ τὰς ἑννέα ὥρας τῆν πρωΐαν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Νιου-Ἰσλίγκτων μετὰ νῆαν γυναῖκα ἔχουσαν εἰς τὸν λακμὸν σχοινίον μετὰ τὸ ὅποιον τῆν ἔσυρεν. Ἐνῶ

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ζουλοῦς Κετσιβάγιος ἐνδύεται ὑπὸ τῶν Ἄγγλων εὐρωπαϊκῆν στολήν.

δὲ ἰτοιμάζετο νὰ τὴν ἐκθέσῃ, εἰς πλειστηριασμὸν μεσολάβησαντες τινὲς ἠγαντιώθησαν, εἰς τὴν πώλησιν. Δυσχερῆσθέντες τὸ ζεῦγος ταῦτο ἐμβήκαν εἰς ἄμαξαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν Σμαιτφίλδ. Ἐκεῖ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν προσεφέρθησαν πέντε σελίνια, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ δυστυχὴς ἐπωλήθη εἰκοσιεξ ἑσλίγια.

Ὁ ἀνὴρ ἐπιστρέψας εἰς τὸν οἶκόν του ἐκαλοτύχιζεν ἑαυτὸν ὅτι ἐτελείωσε τὴν ὑπόθεσίν του καὶ ἔλεγεν, ὑψηλοφώνως ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο ἡ ὠραιότερα τῆς ζωῆς του.

Καὶ ἄλλου εἶδους τοιοῦτοι νόμοι ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Π. χ. ὑπάρχει τοιοῦτος νόμος γραφεὶς κατὰ τῶν μάγων τῷ 1603, ὅτι ὅστις ἀ-

ποδειχθῆ ὅτι συνεβουλεύθη κακοποιὸν πνεῦμα, ὅτι συνερώνησε μετ' αὐτοῦ. ὅτι ἔκαμε γρῆσιν αὐτοῦ ἢ ὅτι ἔκαμε πληρωμὴν εἰς αὐτὸ διὰ τὰς ὑπηρεσίας του, καταδικάζεται ἀμέσως εἰς θάνατον. Ἐπίσης καταδικάζεται εἰς θάνατον ὅποιος ἐκθάψῃ σῶμα ἀνδρὸς, γυναικὸς ἢ παιδίου καὶ ὅποιος ἐκβάλλει τὸ δέρμα, τὰ ὀστά ἢ ἄλλο τι διὰ νὰ κάμῃ μαγειρίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Εἰς τὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἤλεκτροτεχνικῆς ἐταιρείας, ἧτις συνῆλθεν ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ Στεφάν, διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων, ὁ καθηγητὴς Σίμενς ἐπρότεινε τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου ἐν Βερολίνῳ. Τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα θὰ τεθῆ ἐπὶ ἐλαφρῶν μεταλλίνων στηλῶν, ἡ δὲ κίνησις θὰ γίνηται τῇ βοήθειᾳ νεωστὶ ἀνακαλυφθείσης δυναμιτικῆς μηχανῆς. Τὸ νέον τοῦτο σιδηροδρομικὸν σύστημα ἐξετέθη πέρυσιν ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει τοῦ Βερολίνου.

— Καθ' ἃ ἀναγγέλλουσιν ἐκ τοῦ Ἁγίου Δομενίκου νέα ἡφαιστείου ἐκρηξις ἀνεφάνη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

— Αἱ εἰς τὴν Ἰσπανικὴν μετάφρασιν τῶν ἐλληνικῶν καὶ λατίνων κλασσικῶν συγγραφέων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἐκ γαλλικῶν μεταφράσεων, Ἡδὴ ὁ Δὸν Ἰοσὲ Σανταλὸ ἀνέλαβεν ἐν Μαδρίτῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς «Κλασσικῆς Βιβλιοθήκης» ἧτις ἐκτὸς τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς νεωτέρας φιλολογίας θὰ περιέχῃ καὶ τεσσαράκοντα κλασσικοὺς Ἕλληνας μεταφρασθέντας ἐκ τῆς πρωτοτύπου γλώσσης. Ἐκτὸς τοῦ Ἀριστοτέλους Θεοφράστου, Ἰπποκράτους θὰ δημοσιευθῶσι καὶ ὀλόκληρα τὰ ἔργα καὶ ἄλλων συγγραφέων καὶ ποιητῶν.

— Σπουδαιότατη καὶ ἀρκετὰ περίεργος εἰδησις ἐξ Ἀμερικῆς. Ἐν Ἰόθα (Βόρειος Ἀμερικῆ) ἡ βουλή τῶν ἀντ. προσώπων παρεδέχθη ἀποφασίαν ἀφορῶσαν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ συνταγματικοῦ νόμου.

«Ὅπως καταστήσῃσι καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλεκτοὺς ὡς βουλευτάς.» Οὕτω πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ πραγματοποιεῖται ὅτι ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ὄνειρον.

— Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 ἐπετηρίδος τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς γεωγραφικῆς ἐ-

ταιρείας καὶ πολλῶν φυσιολόγων ἐξεδόθη ἁ' Ἐπιθεώρησις τῶν ἐπιστημονικῶν περιηγήσεων καὶ ἐκδρομῶν κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλεύοντος τσαρῶν.»

— Ἐν Λονδίνῳ συνέστη νέα Ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἁ' Ἐταιρεία τοῦ Ραβελαί» σκοπὸν ἔχουσα τὴν διάδοσιν τῆς σπουδῆς τοῦ Ραβελαί, τὸν σχηματισμὸν ραβαίλιανῆς βιβλιοθήκης καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ ἔργων.

— Ὁ γνωστὸς φιλόσοφος Ἐρνέστος Ρινὰν προσκληθεὶς εἰς Λονδίνον θὰ μεταβῆ μετὰ τὰς ἐροτάς τοῦ πάτχα, ὅπως ἀρχίσῃ τὰς δημοσίας αὐτοῦ διαλέξεις «περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ρώμης ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ.»

— Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Φεβρουαρίου ἀναφέρει:

Τὰ μέλη τῆς ἐκδρομῆς τῆς Βέγας (σπουδαιότατη σουηδικὴ ἐκδρομὴ εἰς τὰς πολικὰς χώρας) ἀφίκετο σήμερον εἰς Ρώμην. Ἐν τῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρείας καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου. Ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων καθιδρυμάτων τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, ἀξιωματικοί, βουλευταὶ καὶ οἱ ἐν Ρώμῃ παρεπιδημοῦντες Σουηδοὶ παρήσαν ἐπίσης ἐν τῷ σταθμῷ.

Οἱ νυκτὰ ἐπευφημήθησαν.

Ἀκολουθῶς οἱ σπουδασταὶ μετέβησαν πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς σουηδικῆς πρεσβείας κράζοντες «Ζήτω ἡ Σουηδία.» Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ πρέσβυς τῆς Σουηδίας ἔδωκε μεγαλοπρεπῆς δεῖπνον.

— Ἐν Παρισίοις ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς συμπόσιον ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῆς 24 Φεβρουαρίου 1848. Τὴν προεδρίαν εἶχεν ὁ διάσημος Βίκτωρ Οὐγώ.

— Ἐξεδόθησαν ἐν Παρισίοις οἱ δύο πρώτοι τόμοι τῶν ἁ' ὑπομνημάτων τοῦ Μεττερνίχου.» Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα διαιροῦνται εἰς τέσσαρα μέρη: 1ον 1773—1815 ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μεττερνίχου μέχρι τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης (ἡ περίοδος αὕτη περιλαμβάνεται ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσι δύο τόμοις) 2ον 1816—1848. 3ον 1848—59 τὸ τέταρτον μέρος περιέχει διάφορα ἔγγραφα. Τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον μέρος τῶν ὑπομνημάτων θὰ δημοσιευθῶσι μετ' ὀλίγον. Τὸ ἔργον, ὡς γνωστὸν, δημοσιεύεται εἰς τὴν γερμανικὴν, ἀγγλικὴν καὶ γαλλικὴν.

— Ἐν Βουξέλλαις ἐτελεύτησε τὴν 30 Ἰανουαρίου ὁ Παῦλος Δεβώ εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν οὗτος εἶναι εἰς τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν τῆς βελγικῆς ἐθνότητος μεταξύ δὲ τῶν σπουδαίων αὐτοῦ ἔργων διακρίνεται τὸ δίτομον αὐτοῦ σύγγραμμα «Μελέται ἐπὶ τῶν κυριωτέρων συμβάντων τῆς ρωμαϊκῆς ἱστορίας.»

— Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας, ἐώρτασε τὴν 12 Ἰανουαρίου τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς του.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄνεμος ὁ ῥοδὸχρῶς ἢ Ἡὼς καὶ ἐστεμμένη κρίνα
Εἰς τοῦ Ἥλιου τὴν λεπτὴν καὶ πρωϊνὴν ἀκτῖνα
Ἄνοιγει πύλην κάμπουσιν ἀνὰ πύργου περιχρῶσου
Δὲν φέρει εἰς τὴν μνήμη σου τὴν λέξιν: ἐνθυμήσου;

Ἄνεμος ὁ νύξ τὸν μέλαινα μανθῶσαν τῆς ἀπλόνης
Καὶ τῆς σελήνης φῶς ἰδὺ τὰ ὕδατ' ἀργυρόνης.
Ἄνεμος εἰς ὄνειρον τερπνὸν βυθίζειτ' ἢ ψυχῆ σου
Τῆς αὔρας γλυκὺς ψιθυρὸς σοὶ λέγει: ἐνθυμήσου;

Ἄνεμος ὁ ρεμβῆ εἰς σκιερὸν καὶ ἀθάτον ἀνθῶνα
Ἄκουεις τὴν μελιφθογγὸν τοῦ δάσους ἀηδόνα,
Μὴ εἰς τὰ βάθη τοῦ φθαροῦ ἐκείνου παραδείσου
Τὸ ἄσμα τῆς αἰώνιον δὲν ψάλλει: ἐνθυμήσου!

Ἄνεμος τῶν δένδρων πίπτοντα, ὡχρὰ τὰ φύλλα

[βλέπει

Ἄνεμος τὸ πᾶν καλύπτεται ὑπὸ θανάτου σκέπης.
Μὴ ἢ σκιὰ πρὸ μνήματος θρηνοῦσης κυπαρίσσου
Τὸ πίπτον φύλλον, ὁ Βορρᾶς, δὲν λέγουσιν: ἐνθυ-
μήσου;

Ἄνεμος εἰς κοίτην γλοερὰν ὁ ρυαὶς κελαρύζει
Καὶ μυροβόλος Ζεφυρὸς σ'τὰ ἄνθη πτερυγίζει
Μὴ ἢ πνοή του καὶ αὐτὰ τὰ ἄνθη τῆς ροδῆς σου
Τοῦ ὕδατος ὁ μόρμυρος, δὲν λέγουσιν: ἐνθυμήσου;

Ἄνεμος μακρὰν σου ἀκαμπτος μὲ ὀδηγήσῃ Μοῖρα
Καὶ συντριβὴ στενάζουσα ἢ νεαρά μου λύρα
Μὴ δάκρυ ἐν οἱ μαγικὸι θά χύσουσιν ὀφθαλμοί σου
Μὴ ἢ καρδία πάλλουσα θά σ' εἶπη: ἐνθυμήσου;

Ἄνεμος τῶν πόνων πλησμονὴ συντριβὴ τὴν καρδίαν
Καὶ εἰς τοὺς τάφους ἢ ψυχῆ ζήτησιν ἡρεμίαν
Μὴ ἢ προσέληθ' ἔνθακρος; ἢ ἀφελὴς μορφῆ σου
Νὰ γράψῃ εἰς τὴν πλάκα μου τὴν λέξιν: ἐνθυμήσου:

ΝΙΚΟΚΛΗΣ Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ.

Ἡ MANNA ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΘΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΤΗΣ.

—ο—

... Τρία παιδιὰ τῆς πέθαναν κ' εἶχε κρυφὸ καμῶρι
τὸ τέταρτο τὸ πλὴθ' μικρὸ μὲν ἡμέρα μαυρισμένη
μὰ ἦλθε ὁ Χάρος ἐξαφνα κ' ἐκεῖνο γιὰ νὰ πάρῃ
καὶ νὰ τὸ σώσῃ δὲν μπορεῖ μὲ θρήνους ἢ καυμένη.

Ἡέρασαν χρόνοι, θλιβερῆ, μὲ σῶμα κυρτωμένον
Ἄπο τὴν λύπη καὶ ὡχρῆ, εἰς τὸ νεκροταφεῖο
Ἐπῆγε γιὰ νὰ τὸ ἰδῇ καὶ τώρα, ξεθαμμένο,
Κ' ἀπὸ τὸ μνῆμα τὸ ζητεῖ, ποῦ τοῦ γενε, τὸ κρῶ.

« Γιὰ πῆς μου τὸ μονάκριβο τί ἔκαμες παιδί μου,
ποῦ ἄλλοτε σοῦ ἔδωσα λαχταριστὰ μὲ πόνο;
Τὸ θέλω γιὰ νὰ τὸ ἰδῶ, τὸ πόνησε ἢ ψυχῆ μου,
Μητέρα καὶ δὲν τῶχ' ἰδεῖ ἐδῶ καὶ τόσο χρόνον.

Εἰς τὴν ἀρχὴ τῆς νεότητος τοῦ τὸ πῆρες τὸ καυμένον
Δὲν πρόφθασα νὰ τὸ χαρῶ, οὐδὲ κ' αὐτὸ ἐμένα·
Τόσον καιρὸ μονάχο του, ἄχ, παραπονεμένο
Θά εἶνε, γιὰτὶ τᾶφρσε σὲ χέρια ἢ μαύρη ξένα... »

Τὸ μνῆμα τοῦ ἀτάραχοι ἔσκαψαν νεκροθάφται,
Κ' ἐβγάλανε τὸ φέρετρο ποῦ ἦταν σαπισμένο,
Τί μωροδιδά!... τάνοίξανε... ὀλίγη στάχτη... ἀθάφται,
Ἄχ, θάρτε το, δὲν εἶνε αὐτὸ, τὸ εἶχα ζηλεμένο...

— Ἐφῶναξε ἢ δύστυχη μητέρα τοῦ θλιμμένου —
Ἦτο ὄροσιὰ καὶ ἀσπλαγχνὸ τὸσοφῆξε τὸ χῶμα. »
Καὶ σωριασμένη κατὰ γῆς χωρὶς πνοή κ' εἶ μένει...
Εἰς ἓνα τὴν ἐβγάλανε μὲ τὸ παιδί τῆς δῶμα.

Δ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν (τὸ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δὲσκα-
λος) ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν τύχει τῆς συγγνώμης
τῶν κκ. συνδρομητῶν τοῦ ΓΡΑΦΙΚΟῦ ΚΟΣΜΟῦ
διὰ τὰς ἐλλείψεις ἴσως δὲ καὶ μικρὰ τινα λάθη
ἅτινα παρεσέφρυσαν ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει. Ἀχο-
λούθως ὅμως ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ τιμήσαν-
τες ἡμᾶς διὰ τῆς συνδρομῆς των θά ἰκανοποιήσω-
μεν αὐτοὺς πληρέστατα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πρόλογος — Τί ἐστὶν Ἱστορία. — Αἱ Βουλευτικαὶ
ἐκλογαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἡ Κυανὴ σημαία. — Ὁ μέ-
γας Ἅγιος (Διήγημα). — Ὁ θάνατος τοῦ Δημο-
σθένους — Ὁ Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ
ὁ Γ'. — Οἱ Νεοὶ Αἰχμάλωτοι (Μυθιστορία Μάιν-
Ράουδ). — Πάρεργα. — Ποικίλα. — Ἐφημερίδες.
Ποίσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ὁ λόρδος Βήκινσφελδ. — Ὁ Μέγας Ἅγιος. —
Ὁ θάνατος τοῦ Δημοσθένους. — Ὁ Οἰκουμηνικὸς
Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ'. — Οἱ Νεοὶ Αἰχμάλω-
τοι. — Ὁ Κετσιβάγιος.